

rectament, a entitats cotitzades que no siguen de crèdit. En estos casos, per a procedir a l'amortització anticipada no serà necessària l'autorització prevista en el paràgraf f) de l'apartat 1, i no s'aplicarà el límit establert en el paràgraf i) del mateix apartat 1.»

Disposició addicional quarta. *Modificació de la Llei 46/2002, de 18 de desembre.*

Es modifica la disposició addicional quarta de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, de reforma parcial de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i per la qual es modifiquen les Lleis dels Impostos sobre Societats i sobre la Renda de no Residents, que quedarà redactada en els termes següents:

«Disposició addicional quarta.

El Govern elaborarà i aprovarà en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'esta llei els textos refosos de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, de l'Impost sobre la Renda de no Residents i de l'Impost sobre Societats.»

Disposició addicional quinta. *Modificació de la Llei 51/2002, de 27 de desembre.*

S'afegirà una nova disposició addicional tretze a la Llei 51/2002, de 27 de desembre, de reforma de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals, que quedarà redactada en els termes següents:

«Disposició addicional tretze.

El Govern elaborarà i aprovarà en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'esta llei el text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals.»

Disposició transitòria primera. *Vigència temporal de les disposicions normatives de desplegament de la Llei 40/1979, de 10 de desembre, sobre Règim Jurídic de Control de Canvis.*

Mentres no es publiquen les normes de desplegament d'esta llei i sempre que no s'oposen al que disposa, es mantindran vigents les disposicions normatives dictades en desplegament de la Llei 40/1979, de 10 de desembre, sobre Règim Jurídic de Control de Canvis. En particular, romandran vigents durant este període transitori l'article 10.4 del Reglament d'Armes, així com l'article 5 del Reglament d'Explosius.

Disposició transitòria segona.

El que estableix l'apartat 2 de la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, serà aplicable, igualment, als exercicis iniciats i a les emissions de participacions preferents i de deute realitzat amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei per qualsevol entitat, siga o no resident a Espanya, l'activitat exclusiva de la qual siga l'emissió de participacions preferents i/o altres instruments financers i els drets de vot de la qual corresponguen en la seua totalitat, directament o indirectament, a una entitat de crèdit dominant d'un grup o subgrup consolidable d'entitats de crèdits o a societats cotitzades. Per a les dites emissions, les obligacions d'informació establides en el Reial Decret 1285/1991 s'han de complir úni-

cament respecte de les entitats financeres que mitjancen l'emissió.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

A l'entrada en vigor d'esta llei quedaran derogades la Llei 40/1979, de 10 de desembre, sobre Règim Jurídic de Control de Canvis, a excepció del capítol II, en la redacció donada per la Llei Orgànica 10/1983, la disposició addicional quarta de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, així com les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que disposa esta llei.

Disposició final única. *Habilitació i entrada en vigor.*

1. El Govern dictarà les disposicions de desplegament i execució d'esta llei en el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor.

2. La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado». No obstant, l'obligació de declarar l'origen, destí i tinença de fons establida en l'apartat tres de la disposició addicional primera d'esta llei només s'aplicarà a supòsits que es produïsquen amb posterioritat a l'entrada en vigor de la disposició reglamentària prevista en el dit apartat.

Per tant,

Maneja tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 4 de juliol del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

13615 *LLEI 20/2003, de 7 de juliol, de Protecció Jurídica del Disseny Industrial.* («BOE» 162, de 8-7-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que veguen i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El procés de reforma i actualització de la normativa espanyola sobre propietat industrial que va tindre lloc en la dècada de 1980, impulsat per la integració d'Espanya en la Comunitat Europea, va donar lloc a noves lleis de patents, marques i topografies de semiconductors, però no va afectar el disseny industrial. Este ha seguit regint-se per les normes de l'Estatut de la Propietat Industrial aprovat pel Reial Decret Llei de 26 de juliol de 1929 (text refós aprovat per Reial Orde de 30 d'abril de 1930 i ratificat amb força de llei per la de 16 de setembre de 1931) relatives a models, dibuixos industrials i models i dibuixos artístics d'aplicació industrial.

Esta omisió es va deure, en part, a la necessitat d'esperar que es produïra l'harmonització comunitària, un procés iniciat en 1991 amb la presentació per la Comissió del Llibre Verd sobre la protecció jurídica del disseny, que no es va traduir en normes concretes fins

a l'aprovació en 1998 de la Directiva 98/71/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 1998, sobre la protecció jurídica dels dibuixos i models, que ara s'incorpora al nostre ordenament.

Esta llei respon, per tant, a una necessitat llargament sentida, i té un doble objectiu: incorporar al nostre dret intern la norma comunitària d'obligada transposició i adequar la protecció de la propietat industrial del disseny a les necessitats actuals.

Suposa, d'altra banda, la culminació del procés d'actualització normativa escomés en el període 2001-2003, que té com a principals fites legislatives la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de Marques, i la Llei 10/2002, de 29 d'abril, per la qual es modifica la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents, per a la incorporació al dret espanyol de la Directiva 98/44/CE, relativa a la protecció jurídica de les invencions biotecnològiques.

En l'aprovació d'esta llei s'ha tingut en compte que la normativa sobre protecció nacional del disseny industrial coexistirà amb la comunitària, establida per mitjà del Reglament (CE) 6/2002, del Consell, de 12 de desembre del 2001, sobre els dibuixos i models comunitaris, que inclou tant el disseny registrat com el no registrat, amb efectes uniformes en tota la Unió Europea.

En la nova llei, igual que en la directiva comunitària, la distinció entre models i dibuixos industrials, corresponent als dissenys tridimensionals i bidimensionals respectivament, no es tradueix realment en un tractament legal diferenciat, i a més el terme model s'aplica també a una figura distinta, els models d'utilitat. Per això s'ha preferit utilitzar el terme disseny industrial, que és l'usat en el llenguatge comú per a designar la forma projectada per als objectes d'ús que seran fabricats en sèrie. El manteniment de la terminologia tradicional en la versió espanyola dels convenis internacionals vigents i de la legislació comunitària no hauria de plantejar cap problema d'interpretació, ja que en eixos textos no s'aplica tampoc als dibuixos i models un règim legal diferenciat que justifique la diferència denominativa.

II

El concepte de disseny, les condicions de protecció, els motius de denegació i nul·litat del registre i l'abast i els límits de la cobertura legal es troben en bona mesura predeterminats per la directiva. Tant la norma comunitària com esta llei s'inspiren en el criteri que el bé jurídicament protegit per la propietat industrial del disseny és, primer que res, el valor afegit pel disseny al producte des del punt de vista comercial, prescindint del seu nivell estètic o artístic i de la seua originalitat. El disseny industrial es concep com un tipus d'innovació formal referit a les característiques d'aparença del producte en si o de la seua ornamentació. Això no impedeix que el disseny original o especialment creatiu pugui acoïllir-se a més a la tutela que li brinda la propietat intel·lectual, ja que ambdós formes de protecció són, com és sabut, independents, acumulables i compatibles.

Les condicions de protecció del disseny industrial són per això purament objectives: la cobertura legal arriba als dissenys dotats de novetat i singularitat segons els criteris adoptats per la directiva comunitària. En aplicació d'estos criteris es registren els dissenys que produeixen en l'usuari informat una impressió de conjunt diferent de la dels altres dissenys, i que, en el moment en què se sol·licita la protecció, no hagen pogut arribar a ser coneguts en el curs normal dels negocis pels cercles especialitzats en el sector de què es tracte que operen en la Comunitat Europea.

Es registren tant els dissenys merament ornamentals com els funcionals, excloent-ne aquells les característiques dels quals siguin exclusivament imposades per

la seua funció tècnica. La separabilitat de la forma i la funció és el que permet que la forma externa d'un producte utilitari pugui ser protegida com a disseny, quan les característiques d'aparença revisten a més novetat i singularitat. També es preserva la interoperabilitat de productes de diferents fabricants excloent de la protecció, per mitjà de disseny, les interconnexions i ajustos mecànics, a excepció de les que permeten l'acoblament i connexió de productes mútuament intercanviables dins d'un sistema modular.

Una important novetat legal és el reconeixement d'un termini de gràcia de 12 mesos durant el qual la divulgació del disseny realitzada per l'autor, el seu drethavent o un tercer com a conseqüència de la informació facilitada per ells, no perjudica la possibilitat de registre pel seu legítim titular. La seua finalitat consisteix a permetre que el titular del disseny el proveï en el mercat sense que el disseny perdi per això novetat, abans de decidir-se a registrar-lo, i respon especialment als interessos d'aquells sectors que llancen periòdicament un nombre més gran de dissenys, de cicle curt i freqüent renovació, dels quals només val la pena registrar els més rendibles.

També es permeten els registres múltiples amb taxes decreixents, dins de certs límits, així com l'ajornament de la publicació del disseny, la qual cosa permet a les empreses fer coincidir la data de publicació amb el llançament del producte sense menyscabament de la seguretat jurídica, ja que es garanteix la certesa de la prioritat, i el titular podrà invocar la protecció provisional que la llei reconeix a les sol·licituds no publicades enfront de la persona a qui s'haja notificat la presentació de la sol·licitud i el contingut d'esta.

III

La concessió d'un dret exclusiu amb efectes «erga omnes» es vincula al registre igual que ocorre amb altres modalitats de propietat industrial, amb els avantatges derivats de la seguretat jurídica que això comporta. No obstant, el disseny no registrat gaudix d'una protecció comunitària específica, establida en el reglament comunitari abans citat, enfront dels actes d'explotació no autoritzada de les còpies del disseny, que dura tres anys comptats des de la data en què per primera vegada haja sigut fet accessible al públic en la Comunitat Europea i s'estén automàticament a tots els dissenys que complisquen les condicions establides directament en la norma comunitària. La seua adopció fa supèrflua qualsevol altra normativa semblant d'abast nacional en el mateix sentit, ja que automàticament tots els dissenys no registrats que complisquen eixes condicions queden inclosos en la cobertura comunitària.

Quant al procediment, la llei implanta el sistema d'oposició postconcessió, que pretén combinar la ràpida protecció i la seguretat que requereix la indústria del disseny amb la defensa dels interessos generals i dels drets de tercers, obrint la possibilitat d'un control de legalitat posterior a la concessió dut a terme per mitjà d'oposicions de tercers, amb base en drets anteriors o en motius de denegació que l'Administració no està facultada ni capacitada per a examinar d'ofici, i que per esta mateixa raó no poden fer-se valdre per via de recurs contra la concessió.

El procediment de registre comprén un examen de forma, amb assignació de data de presentació, i un ràpid examen d'ofici que, en allò que es referix a l'objecte de la sol·licitud, es limita a comprovar que es tracta d'un disseny en sentit legal i que no és contrari a l'orde públic o als bons costums. Superat este examen sumari, en el qual no es verifica ni la novetat, ni el caràcter singular del disseny sol·licitat, ni hi ha recerca de possibles anticipacions basades en drets anteriors, el disseny es registra i es publica, produint des de llavors plens efectes.

Contra la concessió del registre del disseny es pot interposar un recurs administratiu encara que limitat, com és lògic, a les qüestions que puguen ser resoltes per l'Administració durant el procediment de registre.

Amb la publicació del disseny, després de la concessió del registre, s'obri un període d'oposicions a la concessió. El procediment d'oposició és un procediment autònom, que s'inicia pels tercers, encara que amb les restriccions de legitimitat imposades per la norma comunitària. Les oposicions només podran fundar-se en la concurrència de causes de denegació de registre que l'Administració no està facultada per a examinar d'ofici en el procediment de concessió, com són la falta de novetat o de caràcter singular del disseny registrat, o la preexistència de drets anteriors. Contra la resolució estimatòria o desestimària de l'oposició plantejada qualsevol de les parts en el procediment d'oposició podrà interposar el corresponent recurs administratiu.

El procediment d'oposició postconcessió combina l'examen sumari d'ofici i la ràpida protecció del disseny amb la defensa dels interessos de tercers, articulant coherentment els procediments de registre, oposició i recurs sense minva de garanties per al sol·licitant o els tercers interessats, siguen o no titulars de drets anteriors.

IV

L'extensió i l'abast de la protecció es regulen en el títol VI de la llei, junt amb les accions de defensa del dret sobre el disseny registrat.

La duració del registre és de cinc anys comptats des de la data de presentació, renovables per períodes successius de cinc anys fins a un màxim de 25. En el cas del disseny comunitari no registrat, la cobertura legal és de tres anys, sense possibilitat de renovació, comptats des de la primera divulgació d'este en la Comunitat.

Els drets conferits pel disseny registrat es reconeixen al titular del disseny a partir de la publicació del disseny registrat. No obstant, s'atribueix al sol·licitant, inclús abans de la publicació de la concessió, una protecció provisional enfront de la persona a qui s'haguera notificat la presentació de la sol·licitud i el contingut d'esta. La protecció dóna dret a percebre una indemnització raonable per actes d'utilització del disseny que després de la publicació de la concessió quedarien prohibits.

A partir de la publicació del disseny registrat, després de la concessió del registre, la protecció és plena, i dóna dret al seu titular a impedir qualsevol acte d'explotació del disseny, com la fabricació, l'oferta, la comercialització, la importació, l'exportació o l'ús o l'emmagatzemament per a estos fins, del producte que incorpore un disseny comprés dins de l'àmbit de protecció del registrat, encara que eixe disseny haja sigut creat independentment.

S'entén que ni la sol·licitud ni el registre del disseny han produït els efectes previstos en la llei en la mesura que este últim haja sigut denegat, o cancel·lat per estimació d'una oposició o d'un recurs. La retroactivitat es justifica perquè les causes de denegació per motius de fons, bé s'examinen d'ofici o bé mitjançant oposició, són també causes de nul·litat, i una vegada apreciada la seua existència, els efectes sobre el registre indègudament concedit han de ser els mateixos.

Cal assenyalar la correlació que hi ha entre el grau de diferència que un disseny ha de presentar enfront dels coneguts perquè tinga caràcter singular i puga ser protegit, i el que el disseny desenrotllat per un competidor ha de presentar enfront del protegit per a no envair el seu àmbit de protecció. En ambdós casos es pren com a referent l'usuari informat i el grau de llibertat de l'autor per a desenrotllar el disseny.

La llei no defineix el concepte d'usuari informat, perquè este haurà de concretar-se cas per cas en funció del

segment del mercat a què vaja específicament dirigida l'oferta del producte. D'altra banda, la referència al grau de llibertat del dissenyador no implica necessàriament que l'extensió de la protecció siga inversament proporcional a la funcionalitat del disseny, ja que un disseny pot ser altament creatiu i funcional al mateix temps. Cal tindre en compte que la indústria del disseny inclou sectors molt diversos i que no poques vegades la creativitat dels dissenyadors es mou al si de tendències o marges de sensibilitat compartida, comuna als gustos o modes de l'època. La preocupació per garantir una protecció efectiva però sense bloquejar la creació independent de nous dissenys va estar molt present en l'elaboració de la norma comunitària que ha inspirat la present regulació.

L'aprovació de la directiva comunitària només va ser possible per mitjà d'una solució transitòria de manteniment del «statu quo» en el conflictiu tema de la utilització de dissenys de components amb fins de reparació de productes complexos per a restituir-los la seua aparença original. El compromís a què es va arribar va ser la instauració d'un règim transitori resumit en la fórmula «congelació més liberalització», que en essència obliga els Estats membres a mantindre en vigor el règim jurídic aplicable a l'ús de dissenys d'estos components amb fins de reparació, i només autoritza els canvis dirigits a liberalitzar el mercat dels dits components mentres dure el règim transitori.

La directiva preveu expressament el registre d'estos components en l'article 3, apartat 3, amb la condició que el component, una vegada incorporat al producte complex, continue sent visible durant la utilització normal d'este. La nova llei integra esta disposició en l'article 8 i, com és lògic, dóna al sol·licitant l'opció de registrar el disseny del producte complex com un tot, sense perjudi de protegir també el disseny dels components per separat, si complixen les condicions exigides en el dit article, i si ho fa, bé en distintes sol·licituds, bé en una sol·licitud múltiple. De l'article 1, apartat 2, de la llei, que incorpora els conceptes de disseny, producte i producte complex harmonitzats per la directiva, es desprèn amb tota claredat la possibilitat de registrar les parts i components reemplaçables. No obstant, en la línia seguida pel reglament comunitari i per altres Estats membres que han modificat la seua legislació per a adaptar-la a la directiva, es preveu que, mentres dure el règim transitori, els drets derivats del disseny no podran exercitar-se per a impedir que s'utilitzen amb fins de reparació els dissenys de components de productes complexos de l'aparença dels quals depén el disseny protegit, i que per això han de ser necessàriament reproduïts en la seua forma i dimensions exactes quan han de ser substituïts per a tornar al producte complex la seua aparença original.

A diferència del que ocorre amb les interconnexions, l'excepció es configura com un límit a l'exercici del dret i no com una excepció al registre, atés que només s'aplica a la utilització d'eixos components amb fins de reparació, i no en els altres casos. Però el fonament és el mateix: impedir la creació de mercats captius una vegada esgotat el dret sobre el producte complex lícitament comercialitzat en la Comunitat Europea pel titular o amb el seu consentiment, evitant que el dret exclusiu sobre la forma del producte, única limitació a la lliure competència justificada per la protecció de la propietat industrial del disseny, es convertisca en un monopoli sobre el producte mateix, la qual cosa ocorrerà si no hi ha alternativa possible per a restituir al producte complex que es repara la seua aparença original.

Entre els límits al dret del titular del disseny registrat, comuns en el Dret de la Unió Europea, a més de les excepcions relatives a actes realitzats amb fins no comercials en un àmbit privat o amb fins experimentals, il·lus-

tratius o docents sota certes condicions, s'inclou l'esgotament comunitari i els drets derivats de la utilització anterior de bona fe, que és una excepció ja generalitzada en altres modalitats de propietat industrial, prevista també en el projecte de reglament comunitari.

També es preveuen expressament dos limitacions òbvies, però que és necessari mencionar atès que al titular del disseny registrat se li reconeix no sols el dret excloent, sinó també l'exclusiu d'explotar comercialment el disseny. En primer lloc, que eixa explotació pot estar subjecta a restriccions o limitacions legals, i en segon lloc, l'excepció, lògica per a evitar els abusos inherents als dissenys de cobertura, que el dret sobre el disseny no podrà invocar-se per a eximir al seu titular de respondre enfront de les accions dirigides contra ell per violació d'altres drets de propietat intel·lectual o industrial anteriors.

Les accions de defensa del dret es preveuen i sistematitzen seguint les pautes establides en altres disposicions anàlogues, establint, als efectes indemnizatoris, la responsabilitat objectiva del fabricant, de l'importador i del responsable de la primera comercialització del disseny infractor. També es valorarà, si és el cas, el dany causat al prestigi del disseny per la qualitat inferior dels productes infractors, la realització defectuosa de les imitacions o les condicions en què haja tingut lloc la seua comercialització. La possibilitat de sol·licitar mesures provisionals o cautelars són les mateixes reconegudes en la Llei de Patents, tal com ha sigut modificada en esta matèria per la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, per remissió de la disposició addicional primera, amb les excepcions que s'hi establixen. En estos casos, i per a garantia de tercers, resulta especialment adequat el sistema de doble fiança previst en l'article 137 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents, ja que el reconeixement ple dels drets conferits pel disseny registrat es vincula a la seua publicació, i esta té lloc abans que l'Administració haja tingut oportunitat de realitzar el control de legalitat que en el procediment d'oposició postconcessió posen en marxa les oposicions de tercers.

V

El títol VII de la Llei s'ocupa del disseny com a objecte de propietat, limitant-se als aspectes purament contractuals, en defecte d'autoregulació de les parts. No es preveu un règim específic de llicències obligatòries, com ocorre amb les patents. En el cas del disseny, la situació és distinta, ja que es tracta de creacions de forma, i les possibles limitacions a l'exercici del dret exclusiu del seu titular per motius d'interés públic només estaran justificades quan l'exercici abusiu d'este dret des d'una posició de domini afecte la lliure competència. En estos casos, la institució de l'abús de dret i la legislació de defensa de la competència serien suficients per a posar límit a possibles pràctiques abusives, si és el cas, i adoptar les mesures pertinents per a obligar els responsables a la remoció dels seus efectes i a les indemnitzacions corresponents.

Les causes de nul·litat del registre del disseny es troben predeterminades per la directiva i són exhaustives, encara que, algunes d'estes, opcionals per als Estats membres. Coincidixen amb les arreplegades en la llei com a motius de denegació, amb les mateixes restriccions de legitimació imposades per la norma comunitària. També s'arrepleguen els motius de caducitat i els efectes de les unes i les altres.

VI

Quant al règim internacional, Espanya segueix vinculada a l'Acord de l'Haia, segons l'Acta corresponent a

la revisió de Londres de 1934, amb els efectes que es reconeixen en el dit instrument al registre internacional. Este és, en tot cas, merament declaratiu, i no té efectes convalidants sobre dissenys no susceptibles de protecció segons el dret intern dels Estats membres, per la qual cosa també estos dissenys hauran de complir els requisits establits a l'efecte per la legislació espanyola, com, d'altra banda, resulta evident després de l'harmonització comunitària produïda per l'article 2.c) de la directiva. Després de la ratificació i entrada en vigor de l'Acta de Ginebra de l'Acord de l'Haia de 2 de juliol de 1999, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques podrà fer ús de la facultat de rebuig prevista en el dit instrument i denegar els efectes del registre internacional per a Espanya en els casos i condicions previstos en la mencionada Acta de Ginebra i en el seu reglament d'execució, articulant-se en el títol XI l'exercici de la dita facultat de denegació de la protecció amb el nostre sistema d'examen en via administrativa.

La llei no regula la figura dels models o dibuixos artístics d'aplicació industrial com a modalitat de protecció autònoma, tal com estava prevista en els articles 190 a 193 de l'Estatut de Propietat Industrial. Esta figura no es preveu en el dret comunitari com a categoria diferenciada dels dissenys ornamentals. Si l'obra és objecte de propietat intel·lectual, l'autor té en tot cas els drets d'explotació sobre esta en qualsevol forma i la possibilitat d'impedir a tercers l'explotació comercial de les còpies, ja que esta implica necessàriament la seua reproducció i distribució, dret que podria estendre's a les variants de la dita obra a través de la facultat, que també li concedeix el dret d'autor, de prohibir la transformació de l'obra sense el seu consentiment. Això no li impedirà registrar-la a més com a disseny si es donen les condicions previstes en esta llei, i en eixe cas la seua protecció seria absoluta, inclús enfront del creador posterior independent.

Finalment, l'entrada en vigor de la llei suposarà la derogació definitiva de les disposicions que encara romanien vigents de l'antic Estatut de la Propietat Industrial de 1929, tancant-se el cicle de modernització i adaptació comunitària de la normativa sobre propietat industrial en el nostre país.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte de la llei.*

1. Esta llei té per objecte establir el règim jurídic de la protecció de la propietat industrial del disseny.
2. Als efectes d'esta llei s'entendrà per:
 - a) Disseny: l'aparença de la totalitat o d'una part d'un producte, que es derive de les característiques de, en particular, les línies, contorns, colors, forma, textura o materials del producte en si o de la seua ornamentació.
 - b) Producte: tot article industrial o artesanal, incloent, entre altres coses, les peces destinades al seu muntatge en un producte complex, l'emalatge, la presentació, els símbols gràfics i els caràcters tipogràfics, excloent-ne els programes informàtics.
 - c) Producte complex: un producte constituït per múltiples components reemplaçables que permeten desmuntar i tornar a muntar el producte.

Article 2. *Protecció registral.*

Tot disseny que complisca els requisits establits en esta llei podrà ser protegit com a disseny registrat per mitjà de la seua inscripció, vàlidament efectuada, en el Registre de Dissenys.

Article 3. *Registre de Dissenys.*

1. La sol·licitud, la concessió i els altres actes o negocis jurídics que afecten el dret sobre el disseny sol·licitat

o registrat s'inscriuran en el Registre de Dissenys, segons el que preveu esta llei i el seu reglament.

2. El Registre de Dissenys tindrà caràcter únic en tot el territori nacional, i el seu portament correspondrà a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, sense perjudi de les competències que en matèria d'execució de la legislació de propietat industrial corresponen a les comunitats autònomes, segons s'establix en esta llei.

Article 4. *Legitimació.*

1. Podran obtindre el registre de dissenys les persones naturals o jurídiques de nacionalitat espanyola i les persones naturals o jurídiques estrangeres que residisquen habitualment o tinguen un establiment industrial o comercial efectiu i seriós en territori espanyol o que gaudisquen dels beneficis del Conveni de la Unió de París per a la protecció de la Propietat Industrial de 20 de març de 1883, de conformitat amb el que establix l'Acta vigent a Espanya d'este conveni, denominat d'ara endavant Conveni de París, així com els nacionals dels Estats membres de l'Organització Mundial del Comerç.

2. També podran obtindre el registre de dissenys, de conformitat amb el que disposa esta llei, les persones naturals o jurídiques estrangeres no compreses en l'apartat anterior, sempre que en l'Estat de què siguen nacionals es permeta a les persones naturals o jurídiques de nacionalitat espanyola el registre dels seus dissenys d'acord amb la legislació d'eixe país.

3. Les persones mencionades en l'apartat 1 podran invocar l'aplicació en el seu benefici de les disposicions del Conveni de París i les de qualsevol altre Tractat internacional ratificat per Espanya en cas que siga d'aplicació directa a elles, en tot el que siga més favorable per a elles respecte del que disposa esta llei.

TÍTOL II

Dissenys registrables i causes de denegació de registre

CAPÍTOL I

Requisits de protecció

Article 5. *Dissenys susceptibles de registre.*

Podran registrar-se els dissenys que siguen nous i posseïsquen caràcter singular.

Article 6. *Novetat.*

1. Es considerarà que un disseny és nou quan cap altre disseny idèntic haja sigut fet accessible al públic abans de la data de presentació de la sol·licitud de registre o, si es reivindica prioritat, abans de la data de prioritat.

2. Es consideraran idèntics els dissenys les característiques dels quals diferisquen només en detalls irrelevants.

Article 7. *Caràcter singular.*

1. Es considerarà que un disseny posseïx caràcter singular quan la impressió general que produïska en l'usuari informat diferisca de la impressió general produïda en este usuari per qualsevol altre disseny que haja sigut fet accessible al públic abans de la data de presentació de la sol·licitud de registre o, si es reivindica prioritat, abans de la data de prioritat.

2. Per a determinar si el disseny posseïx caràcter singular es tindrà en compte el grau de llibertat de l'autor per a desenrotllar el disseny.

Article 8. *Dissenys de components de productes complexos.*

1. El disseny aplicat o incorporat a un producte que constituïska un component d'un producte complex només es considerarà que és nou i posseïx caràcter singular:

a) Si el component, una vegada incorporat al producte complex, continua sent visible durant la utilització normal d'este, i

b) En la mesura que estes característiques visibles del component presenten en si mateixes novetat i caràcter singular.

2. S'entendrà per utilització normal, a l'efecte del que preveu el paràgraf a) de l'apartat anterior, la utilització per l'usuari final, sense incloure el manteniment, la conservació o la reparació.

Article 9. *Accessibilitat al públic.*

1. A l'efecte de l'aplicació dels articles 6 i 7, es considerarà que un disseny ha sigut fet accessible al públic quan haja sigut publicat, exposat, comercialitzat o divulgat d'algun altre mode abans de la data de presentació de la sol·licitud de registre o, si es reivindica prioritat, abans de la data de prioritat, llevat que estos fets, raonablement, no hagen pogut arribar a ser coneguts en el curs normal dels negocis pels cercles especialitzats del sector de què es tracte que operen en la Unió Europea.

2. No es considerarà que el disseny ha sigut fet accessible al públic pel simple fet d'haver sigut comunicat a un tercer sota condicions tàcites o expresses de confidencialitat.

Article 10. *Divulgacions innòcues.*

1. Per a l'aplicació dels articles 6 i 7 no es tindrà en compte la divulgació del disseny realitzada:

a) Per l'autor, el seu drethavent o un tercer com a conseqüència de la informació facilitada o dels actes realitzats per l'autor o el seu drethavent, i

b) Durant el període de dotze mesos que precedisca a la data de presentació de la sol·licitud o, si es reivindica prioritat, a la data de prioritat.

2. El que disposa l'apartat anterior serà també d'aplicació quan la divulgació del disseny siga conseqüència d'un abús enfront de l'autor o del seu drethavent.

Article 11. *Dissenys imposats per la seua funció tècnica i dissenys d'interconnexions.*

1. El registre del disseny no conferirà cap dret sobre les característiques d'aparença del producte que estiguen dictades exclusivament per la seua funció tècnica.

2. El registre del disseny no conferirà cap dret sobre les característiques d'aparença del producte que hagen de ser necessàriament reproduïdes en la seua forma i dimensions exactes per a permetre que el producte a què s'aplique o incorpore el disseny pugua ser connectat mecànicament a un altre producte, adossat o posat en el seu interior o entorn del producte, a fi que cada un d'aquells pugua complir la seua funció.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, els drets derivats del registre es reconeixeran sobre els dis-

senys que permeten l'acoblament o la connexió múltiple de productes intercanviables dins d'un sistema modular i complisquen les condicions establides en els articles 6 i 7.

Article 12. *Prohibicions de registre.*

No es registraran els dissenys contraris a l'orde públic o als bons costums.

CAPÍTOL II

Motius de denegació de registre

Article 13. *Causas de denegació.*

D'ofici, quan així ho dispose esta llei, o per mitjà d'oposició, en els casos i sota les condicions establides en el seu títol IV, el registre del disseny serà denegat, o si ha sigut concedit serà cancel·lat quan:

a) Allò que s'ha sol·licitat com a disseny no s'ajuste al que es defineix com a tal en esta llei.

b) El disseny no complisca algun dels requisits de protecció establits en els articles 5 a 12 d'esta llei.

c) El sol·licitant no tinga dret a obtindre'l de conformitat amb els articles 14 i 15 d'esta llei i així s'haja declarat per mitjà de resolució judicial ferma.

d) El disseny sol·licitat siga incompatible amb un disseny protegit a Espanya en virtut d'una sol·licitud o d'un registre que tinga una data de presentació o de prioritat anterior, però que haja sigut fet accessible al públic després de la data de presentació o de prioritat del disseny posterior.

e) El disseny supose un ús indegut d'alguns dels elements que figuren en l'article 6 ter del Conveni de París, o de distintius, emblemes i blasons distints dels previstos en l'article 6 ter, que siguen d'interés públic, com l'escut, la bandera i altres emblemes d'Espanya, les seues comunitats autònomes, els seus municipis, províncies o altres entitats locals, a menys que conste la deguda autorització.

f) El disseny incorpore una marca o un altre signe distintiu anteriorment protegit a Espanya el titular del qual tinga dret, en virtut d'esta protecció, a prohibir l'ús del signe en el disseny registrat.

g) El disseny supose un ús no autoritzat d'una obra protegida a Espanya per un dret de propietat intel·lectual.

TÍTOL III

Titularitat del disseny

Article 14. *Dret al registre.*

1. El dret a registrar el disseny pertany a l'autor o al seu drethavent.

2. Quan el disseny haja sigut realitzat per diverses persones conjuntament, el dret a registrar el disseny pertanyerà en comú a totes elles en la proporció que determinen. En defecte de pacte contractual respecte d'això, i sense perjudici del que disposa l'article 58 d'esta llei, s'aplicaran les normes establides en el Codi Civil per a la comunitat de béns.

3. Si un mateix disseny ha sigut creat per distintes persones de manera independent, el dret a registrar el disseny pertanyerà a aquell la sol·licitud de registre del qual tinga una data anterior de presentació a Espanya, sempre que el dit registre arribe a ser concedit.

4. En els procediments davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques es presumirà que el sol·licitant té dret a registrar el disseny.

Article 15. *Dissenys creats en el marc d'una relació d'ocupació o de servicis.*

Quan el disseny haja sigut desenrotllat per un empleat en execució de les seues funcions o seguint les instruccions de l'empresari o empleador, o per encàrrec en el marc d'una relació de servicis, el dret a registrar el disseny correspondrà a l'empresari o a la part contractual que haja encarregat la realització del disseny, llevat que en el contracte es dispose una altra cosa.

Article 16. *Reivindicació de la titularitat del disseny sol·licitat o registrat.*

1. Si el disseny ha sigut sol·licitat o registrat per qui no tenia dret al seu registre segons els articles 14 o 15, la persona legitimada de conformitat amb estos articles podrà reivindicar que li siga reconeguda i transferida la titularitat registral, sense perjudici de qualssevol altres drets o accions que puguen correspondre-li. També podrà, qui tinga dret a la cotitularitat del disseny, reivindicar el seu reconeixement i inscripció com a cotitular en el Registre de Dissenys.

2. Les accions encaminades al reconeixement dels drets mencionats en l'apartat anterior hauran d'exercitar-se abans que transcórreguen tres anys comptats des de la data de publicació del registre del disseny en el «Boletín Oficial de la Propiedad Industrial». Este termini no serà aplicable quan la persona no legitimada haja actuat de mala fe al sol·licitar el registre o a l'adquirir els drets reivindicats.

Article 17. *Efectes de la presentació de la demanda.*

1. Presentada la demanda que exercite l'acció a què es referix l'article anterior, no podrà ser retirada la sol·licitud de registre del disseny sense el consentiment del demandant.

2. En el Registre de Dissenys s'anotarà a instància de part interessada la presentació de la demanda, així com la sentència ferma o qualsevol altra manera de terminació del procediment iniciat en virtut de la dita demanda.

Article 18. *Efectes de la sentència sobre el registre.*

1. Quan es produísca un canvi total en la titularitat del dret sobre el disseny registrat en execució d'una resolució dictada en el procediment a què es referix l'article anterior, les llicències i la resta de drets de tercers sobre el disseny registrat s'extingiran amb la inscripció en el Registre de Dissenys del legítim titular.

2. Tant el titular anterior del registre, com el titular d'una llicència obtinguda abans de la inscripció de la presentació de la demanda judicial, que amb anterioritat a eixa mateixa inscripció hagen explotat el disseny a Espanya o hagen fet preparatius efectius i reals amb eixa finalitat, podran continuar o començar l'explotació sempre que, dins del termini de dos mesos des de la inscripció, si es tracta del titular anterior, o des que el titular de la llicència haguera rebut notificació de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques comunicant-li la inscripció, sol·liciten una llicència no exclusiva al nou titular inscrit. La llicència haurà de ser concedida per a un període adequat i en unes condicions raonables.

3. El que disposa l'apartat anterior no s'aplicarà si el titular anterior del dret o el titular de la llicència van actuar de mala fe en el moment en què van començar l'explotació del disseny o els preparatius per a fer-ho.

Article 19. *Menció de l'autor.*

L'autor té dret a ser mencionat com a tal en la sol·licitud, en el Registre i en la publicació del disseny registrat. Si el disseny ha sigut creat en equip, la menció de l'equip podrà substituir la dels autors.

TÍTOL IV

Sol·licitud i procediments de registre i oposició

CAPÍTOL I

Sol·licitud de registre i data de presentació

Article 20. *Presentació de la sol·licitud.*

1. La sol·licitud de registre de disseny es presentarà en l'òrgan competent de la comunitat autònoma on el sol·licitant tinga el seu domicili o un establiment industrial o comercial seriós i efectiu.

2. Els sol·licitants domiciliats en les ciutats de Ceuta i Melilla presentaran la seua sol·licitud en l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

3. Els sol·licitants no domiciliats a Espanya presentaran la sol·licitud en l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

4. També podrà presentar-se la sol·licitud en l'òrgan competent de la comunitat autònoma on el representant del sol·licitant tinga el seu domicili legal o una sucursal seriosa i efectiva.

5. Podran també presentar-se les sol·licituds davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques si el sol·licitant o el seu representant ho sol·liciten a través d'un establiment comercial o industrial seriós i efectiu que no tinga caràcter territorial.

6. L'òrgan competent per a rebre la sol·licitud farà constar, en el moment de la seua recepció, el número de la sol·licitud i el dia, l'hora i el minut de la seua presentació, en la forma que reglamentàriament es determine.

7. L'òrgan competent de la comunitat autònoma que reba la sol·licitud remetrà a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, dins dels cinc dies següents al de la seua recepció, les dades de la sol·licitud en la forma i amb el contingut que reglamentàriament es determinen.

8. La sol·licitud de registre del disseny també podrà presentar-se en els llocs previstos en l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, dirigida a l'òrgan que, de conformitat amb el que estableixen els apartats anteriors, resulte competent per a rebre la sol·licitud.

9. Tant la sol·licitud com els altres documents que hagen de presentar-se en l'Oficina Espanyola de Patents i Marques hauran d'estar redactats en castellà. En les comunitats autònomes on hi haja també una altra llengua oficial, els dits documents, a més de en castellà, podran redactar-se en la dita llengua.

Article 21. *Requisits de la sol·licitud.*

1. La sol·licitud de registre del disseny haurà de contindre:

- a) Una instància en què se sol·licite el registre del disseny.
- b) La identificació del sol·licitant.
- c) Una representació gràfica del disseny apta per a ser reproduïda.
- d) La indicació dels productes a què s'haja d'aplicar el disseny.
- e) La identificació de l'agent o representant, si és el cas.

2. La sol·licitud podrà contindre a més:

- a) Una descripció explicativa de la representació del disseny.
- b) La petició perquè s'ajorne la publicació del disseny d'acord amb el que preveu l'article 32 d'esta llei.
- c) La classificació dels productes a què s'haja d'aplicar el disseny, de conformitat amb l'última versió de la classificació de dibuixos i models prevista en l'annex a l'Acord pel qual s'estableix una classificació internacional de dibuixos i models industrials, firmat a Locarno el 8 d'octubre de 1968, denominat d'ara en avant Acord de Locarno.

d) La reivindicació de prioritat, amb les indicacions que es determinaran reglamentàriament.

e) La menció de l'autor o de l'equip d'autors o la declaració, feta pel sol·licitant i sota la seua responsabilitat, que l'autor o l'equip d'autors ha renunciat al seu dret a ser mencionat.

3. La sol·licitud de registre donarà lloc al pagament de la taxa establida en l'annex d'esta llei. Amb la sol·licitud s'acompanyarà el justificant d'haver satisfet la dita taxa.

4. La sol·licitud de registre haurà de complir els altres requisits que s'establisquen reglamentàriament.

5. La informació a què es referixen els apartats 1, paràgraf d), i 2, paràgrafs a) i c), no condicionarà l'abast de la protecció reconeguda al disseny com a tal.

Article 22. *Sol·licituds múltiples.*

1. La sol·licitud de registre podrà comprendre diversos dissenys, fins a un màxim de 50, sempre que es referisquen a productes pertanyents a la mateixa classe de la Classificació Internacional de Dibuixos i Models Industrials establida per l'Acord de Locarno. Esta última limitació no regirà en el cas d'ornamentacions bidimensionals.

2. A més de la taxa de sol·licitud de registre, mencionada en l'apartat 3 de l'article precedent, la sol·licitud múltiple donarà lloc al pagament de les taxes suplementàries pels dissenys addicionals que s'hi inclouen, establides en l'annex d'esta llei.

3. La sol·licitud múltiple haurà de complir els requisits que s'establisquen reglamentàriament. En particular, haurà d'incloure's una representació de cada un dels dissenys, amb indicació dels productes a què s'apliquen, de conformitat amb el que disposen els paràgrafs c) i d) de l'apartat 1 de l'article 21.

4. Els drets derivats dels dissenys compresos en una sol·licitud o en un registre múltiple seran independents els uns dels altres i podran ser exercitats, transferits, gravats, renovats o cancel·lats separatament. També podran ser objecte de llicències, opcions de compra, embargaments o altres mesures que resulten del procediment d'execució. Quan per transferència o per un altre motiu es produísca un canvi total en la titularitat d'algun o alguns dels dissenys sol·licitats o registrats, qualsevol de les parts podrà sol·licitar la divisió de la sol·licitud o del registre múltiple, desglossant-se d'este els dissenys o variants afectats en una sol·licitud o registre independent a nom del nou titular.

Article 23. *Data de presentació de la sol·licitud.*

1. La data de presentació de la sol·licitud serà la del moment en què l'òrgan competent per a rebre la

sol·licitud, de conformitat amb el que preveuen els apartats 1, 2, 3 i 4 de l'article 20, reba la documentació que continga els elements mencionats en els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat 1 de l'article 21.

2. La data de presentació de les sol·licituds depositades en una oficina de correus serà la del moment en què la dita oficina reba la documentació que continga els elements mencionats en els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat 1 de l'article 21, sempre que siguin presentades en sobre obert, per correu certificat i amb justificant de recepció, dirigit a l'òrgan competent per a rebre la sol·licitud. L'oficina de correus farà constar el dia, hora i minut de la seua presentació.

3. Si algun dels òrgans o unitats administratives a què es referixen els apartats anteriors no han fet constar, en el moment de la recepció de la sol·licitud, l'hora de la seua presentació, se li assignarà l'última hora del dia. Si no s'ha fet constar el minut se li assignarà l'últim minut de l'hora.

Article 24. *Dret de prioritat unionista.*

1. Els qui hagen presentat regularment una primera sol·licitud de registre del disseny en o per a algun dels Estats membres del Conveni de París o de l'Acord pel qual es crea l'Organització Mundial del Comerç, o els seus drethavents, gaudiran, per a la presentació a Espanya d'una sol·licitud de registre del mateix disseny, d'un dret de prioritat de sis mesos en les condicions establides en l'article 4 del Conveni de París. El mateix termini regirà quan s'invoque un dret de prioritat basat en una sol·licitud de model d'utilitat anterior.

2. Tindran el mateix dret de prioritat els qui hagen presentat una primera sol·licitud de protecció del mateix disseny en un Estat o organització internacional no mencionat en l'apartat 1, que reconega a les sol·licituds de registre de dissenys presentades a Espanya un dret de prioritat en condicions i amb efectes equivalents als previstos en el Conveni de París.

3. El sol·licitant que reivindicque la prioritat d'una sol·licitud anterior haurà de presentar, en la forma i terminis que reglamentàriament s'establisquen, una declaració de prioritat i una còpia, certificada per l'oficina d'origen, de la sol·licitud anterior, acompanyada de la seua traducció al castellà, quan eixa sol·licitud estiga redactada en un altre idioma. La reivindicació de prioritat implicarà el pagament de la taxa corresponent.

Article 25. *Prioritat d'exposició.*

1. El sol·licitant del registre d'un disseny que haja exhibit productes que incorporen el disseny en una exposició oficial o reconeguda oficialment podrà reivindicar la prioritat de la data de la primera presentació dels dits productes en l'exposició, sempre que la sol·licitud de registre del disseny es presente en el termini de sis mesos a partir d'aquella data.

2. El sol·licitant que desitge reivindicar la prioritat prevista en l'apartat 1 haurà de justificar, en el termini reglamentàriament establert, que els productes que incorporen el disseny es van presentar en l'exposició en la data invocada. La reivindicació de prioritat implica el pagament de la taxa corresponent.

3. En cap cas la prioritat d'exposició prolongarà el termini de prioritat previst en l'article 4.C.1) del Conveni de París.

Article 26. *Efectes del dret de prioritat.*

En virtut del dret de prioritat es considerarà com a data de presentació a Espanya de la sol·licitud de registre,

als efectes del que disposen els articles 6, 7, 9; paràgraf d) de l'article 13, apartat 3 de l'article 14 i de l'apartat 1 de l'article 50, la data de presentació de la sol·licitud anterior la prioritat de la qual haja sigut vàlidament reivindicada.

CAPÍTOL II

Procediment de registre

Article 27. *Examen d'admissibilitat i de forma.*

1. L'òrgan competent per a rebre la sol·licitud, de conformitat amb el que preveu l'article 20, examinarà:

- Si la sol·licitud de registre de disseny complix els requisits perquè se li atorgue una data de presentació.
- Si s'han satisfet les taxes de sol·licitud que corresponguen.
- Si el sol·licitant està legitimat per a sol·licitar el registre de disseny, de conformitat amb l'article 4 d'esta llei.
- Si la sol·licitud de registre reuneix els altres requisits formals previstos en l'article 21.

2. Si de l'examen resulta que la sol·licitud presenta alguna irregularitat, se suspendrà la tramitació de l'expedient i es requerirà a l'interessat perquè en el termini reglamentàriament establert esmene la falta o formule, si és el cas, les alegacions pertinents, advertint-li dels efectes de la falta d'esmena.

3. Si la irregularitat consistix en la falta d'algun dels requisits o dades necessaris per a obtenir una data de presentació, s'atorgarà la del dia en què s'esmena la irregularitat. Si la irregularitat no s'esmena en termini, la sol·licitud no serà admesa a tràmit.

4. Si la irregularitat consistix en la falta de pagament de les taxes de sol·licitud, i transcorregut el termini per a esmenar-la no s'han abonat estes taxes en la seua totalitat, es continuarà la tramitació respecte dels dissenys les taxes dels quals hagen sigut totalment pagades, seguint l'orde de la sol·licitud.

5. Transcorregut el termini mencionat en l'apartat 2 sense que l'interessat haja contestat, l'òrgan competent resoldrà motivadament, tenint per desistida la sol·licitud. Es procedirà de la mateixa manera quan, a juí de l'òrgan competent, les irregularitats no hagen sigut degudament esmenades.

6. No es produirà l'efecte previst en l'apartat 5 quan s'haja demanat l'ajornament de la publicació i les irregularitats no esmenades afecten exclusivament els requisits formals exigits per a la publicació del disseny. En este cas la irregularitat no afectarà la continuació del procediment, aplicant-se el que preveu l'article 32.

7. Quan les irregularitats mencionades en els apartats anteriors afecten només una part dels dibuixos o models inclosos en una sol·licitud de registre múltiple, els efectes de la falta d'esmena es produiran únicament respecte dels dissenys a què afecte.

Article 28. *Remissió de la sol·licitud.*

1. L'òrgan competent de la comunitat autònoma remetrà a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, amb tot allò que s'ha realitzat, les sol·licituds que hagen superat l'examen de forma amb indicació, si és el cas, de la data de presentació atorgada. La remissió de l'expedient a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques es notificarà als sol·licitants per l'òrgan obligat a realitzar-la.

2. Les sol·licituds que hagen sigut tingudes per desistides, seran notificades a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques una vegada que la resolució siga ferma, amb indicació de la data d'adopció. Si la resolució ha sigut impugnada, també es notificarà esta circumstància.

Article 29. *Examen d'ofici.*

1. Superat l'examen de forma i, si és el cas, rebuda la sol·licitud remesa per l'òrgan competent de la comunitat autònoma, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques examinarà d'ofici:

a) Si l'objecte de la sol·licitud constituïx un disseny de conformitat amb el que disposa l'apartat 2.a) de l'article 1 d'esta llei.

b) Si el disseny el registre del qual se sol·licita és contrari a l'orde públic o als bons costums.

2. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques comprovarà també si la sol·licitud presenta algun defecte no percebut en tràmits anteriors que impossibilita la publicació del disseny, classificarà els productes a què haja d'aplicar-se, o revisarà, si és el cas, la classificació realitzada pel sol·licitant, i verificarà si les sol·licituds múltiples s'ajusten a allò que s'ha disposat en esta llei.

Article 30. *Suspensió de la tramitació: desistiment o denegació de la sol·licitud.*

1. Si com a resultat de l'examen d'ofici resulta que la sol·licitud presenta irregularitats, o l'objecte de la sol·licitud incorre en algun dels motius de denegació de registre mencionats en l'article anterior, se suspèn la tramitació i es comunicaran a l'interessat els defectes observats perquè, en el termini reglamentàriament establert, formule les seues alegacions o procedisca, si és el cas, a la seua esmena.

2. Quan el motiu de la suspensió es fonamenta en la causa de denegació mencionada en l'apartat 1, paràgraf a), de l'article anterior, el sol·licitant podrà demanar que es transforme la seua sol·licitud de registre en una sol·licitud per a la protecció de l'objecte d'aquella sota una altra modalitat de la propietat industrial, sol·licitant-ho expressament. En el cas que el sol·licitant demane el canvi de modalitat, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques acordarà el canvi i notificarà a l'interessat els documents que haja de presentar per a la nova tramitació a què haja de sotmetre's la sol·licitud. La falta de presentació oportuna de la nova documentació produirà l'anul·lació de l'expedient.

3. Quan el motiu de la suspensió es fonamenta en la causa de denegació mencionada en l'apartat 1, paràgraf b), de l'article anterior, el sol·licitant podrà, per a esmenar el defecte, modificar el disseny, sempre que es preserve la seua identitat substancial. La modificació, que haurà de consistir en la renúncia a l'element causant de l'inconvenient, haurà d'anar acompanyada de la representació del disseny modificat en les condicions que es determinen reglamentàriament.

4. Si la sol·licitud múltiple no s'ajusta al que preveu l'apartat 1 de l'article 22, el sol·licitant podrà, per a esmenar el defecte, limitar el nombre de dissenys o dividir la sol·licitud.

5. Transcorregut el termini mencionat en l'apartat 1, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques dictarà una resolució motivada denegant el registre de disseny o dissenys que incorreguen en algun dels motius de denegació mencionats en l'apartat 1 de l'article 29 d'esta llei, o tenint per desistida en tot o en part la sol·licitud, quan únicament persistisquen irregularitats no esmenades. La menció de la denegació o del desistiment es publicarà en el «Boletín Oficial de la Propiedad Industrial».

6. No es produirà l'efecte previst en l'apartat anterior quan s'haja demanat l'ajornament de la publicació i les irregularitats afecten exclusivament els requisits exigits per a la publicació del disseny. En este cas la irregularitat no impedirà la continuació del procediment i la concessió del registre, aplicant-se el que preveu l'article 32.

7. La falta d'esmena de defectes relatius a la reivindicació de prioritat només ocasionarà la pèrdua d'este dret.

Article 31. *Registre i publicació.*

1. Quan de l'examen d'ofici no resulten irregularitats o defectes, o siguen esmenats estos en el termini establert, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques dictarà una resolució on s'acorde el registre del disseny o dels dissenys objecte de la sol·licitud.

2. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques expedirà el títol de registre i publicarà en el «Boletín Oficial de la Propiedad Industrial» la menció de la concessió, junt amb el disseny registrat i els elements de la sol·licitud que es determinen reglamentàriament, permetent-se la consulta pública de l'expedient.

Article 32. *Ajornament de la publicació.*

1. El sol·licitant, al presentar la sol·licitud de registre, podrà demanar que s'ajorne la publicació del disseny durant un termini de 30 mesos comptats des de la data de presentació de la sol·licitud o, si es reivindica prioritat, des de la de prioritat.

2. En este cas, una vegada superat l'examen d'ofici, el disseny o els dissenys objecte de la sol·licitud s'inscriuran en el Registre de Dissenys, però durant el període d'ajornament de la publicació, ni la representació del disseny ni els documents de la sol·licitud seran accessibles per a consulta pública.

3. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques publicarà en el «Boletín Oficial de la Propiedad Industrial» la menció de la concessió del registre i la de l'ajornament de la publicació. La dita menció inclourà la identificació del sol·licitant i la data de presentació de la sol·licitud, a més de les indicacions establides reglamentàriament.

4. Finalitzat el període d'ajornament, o abans, si ho demana el titular, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques procedirà a publicar el disseny segons el que disposa l'apartat 2 de l'article 31, sempre que, amb l'antelació prevista en el reglament d'execució, el titular haja completat els requisits formals exigits per a publicar la reproducció gràfica del disseny.

5. Si el sol·licitant no complix els requisits establerts en l'apartat anterior i el registre no arriba a ser publicat, es considerarà que la sol·licitud de registre del disseny no ha produït mai els efectes previstos en esta llei.

CAPÍTOL III

Procediment d'oposició

Article 33. *Motius d'oposició i legitimació per a oposar-se.*

1. En els dos mesos següents a la publicació del disseny registrat segons el que es preveu en els articles 31 i en l'apartat 4 de l'article 32, qualsevol persona podrà formular oposició a la concessió del registre, alegant que el disseny registrat incomplix algun dels requisits de protecció establerts en els articles 5 a 11 d'esta llei.

2. Podrà al·legar-se també com a motiu d'oposició pels qui siguen titulars legítims dels signes o drets anteriors:

a) Que el titular del registre de disseny no té dret a obtindre'l segons els articles 14 i 15 d'esta llei quan així s'haja declarat per mitjà d'una resolució judicial ferma.

b) Que el disseny registrat és incompatible amb un disseny protegit a Espanya en virtut d'una sol·licitud o d'un registre amb data de presentació o de prioritat anterior, però que només ha sigut fet accessible al públic després de la data de presentació o de prioritat del disseny posterior.

c) Que el disseny registrat incorpora una marca o un altre signe distintiu anteriorment protegit a Espanya el titular del qual tinga dret, en virtut de la dita protecció, a prohibir l'ús del signe en el disseny registrat.

d) Que el disseny registrat suposa un ús no autoritzat d'una obra protegida a Espanya per la propietat intel·lectual.

e) Que el disseny registrat suposa un ús indegut d'alguns dels elements mencionats en el paràgraf e) de l'article 13 d'esta llei.

En este cas estarà legitimada per a oposar-se la persona o entitat afectada per l'ús indegut.

Article 34. *Presentació de l'oposició.*

L'oposició haurà de formular-se davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques per mitjà d'un escrit motivat, acompanyat si és el cas dels corresponents documents probatoris. Amb l'escrit d'oposició s'acompanyarà el justificant del pagament de la taxa d'oposició.

Article 35. *Examen i resolució de l'oposició.*

1. Admés a tràmit l'escrit d'oposició, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques traslladarà este al titular del registre perquè, en el termini de dos mesos, presente les seues alegacions.

2. Quan l'oposició es base en algun dels motius mencionats en l'apartat 1 o en els paràgrafs c), d) o e) de l'apartat 2 de l'article 33, el titular del registre podrà modificar el disseny en la mesura necessària per a eliminar els elements que hagen motivat l'oposició, sempre que la forma resultant complisca els requisits de protecció i el disseny, a pesar de la modificació, mantinga la seua identitat substancial. La modificació haurà d'anar acompanyada de la representació del disseny modificat en les condicions que es determinen reglamentàriament.

3. Transcorregut el termini assenyalat per a contestar a l'oposició, haja o no contestat el titular del registre, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques dictarà una resolució motivada estimant, en tot o en part, o desestimant, les oposicions presentades. L'estimació d'una oposició comportarà la cancel·lació del disseny o dissenys afectats.

4. S'entén que el registre del disseny cancel·lat per estimació d'una oposició no ha produït mai els efectes previstos en esta llei. A l'efecte retroactiu de la cancel·lació se li aplicarà, si és el cas, el que preveu l'apartat 2 de l'article 68 respecte de la nul·litat.

Article 36. *Publicació del disseny modificat.*

1. Quan s'haja modificat el disseny de conformitat amb el que preveu l'apartat 2 de l'article anterior, el disseny modificat es publicarà en el «Boletín Oficial de la Propiedad Industrial».

2. El disseny modificat, tal com haja sigut publicat, determinarà retroactivament l'abast de la protecció conferida pel registre del disseny.

CAPÍTOL IV

Disposicions generals de procediment

Article 37. *Retirada, limitació i modificació de la sol·licitud.*

1. Amb subjecció a les limitacions establides en esta llei, el sol·licitant podrà en tot moment retirar la seua sol·licitud de registre de disseny, renunciar a algun dels dissenys sol·licitats o limitar els productes indicats en la sol·licitud.

2. La sol·licitud de registre del disseny només podrà ser modificada en els supòsits i sota les condicions expressament previstes en esta llei. No obstant, a instància del sol·licitant, s'admetran a més les rectificacions del seu nom i direcció, dels defectes d'expressió o de transcripció o els errors manifestos, sempre que la modificació no afecte la identitat del disseny, ni substituïsquen o amplie els productes indicats en la sol·licitud.

3. Els escrits que tinguen per objecte retirar, modificar o rectificar la sol·licitud, renunciar a algun dels dissenys, o limitar els productes es presentaran davant de l'òrgan competent per a rebre la sol·licitud de registre, o davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques si l'expedient ha sigut ja remés, de conformitat amb allò que disposa esta llei.

4. Tota limitació i modificació de la sol·licitud o del disseny donarà lloc al pagament de la taxa corresponent.

Article 38. *Divisió de la sol·licitud o del registre del disseny.*

1. El sol·licitant o el titular d'un registre múltiple podrà sol·licitar la divisió de la sol·licitud o del registre en dos o més sol·licituds o registres divisionals, desglossant de l'expedient originari un o diversos dissenys en els casos següents:

a) Per a esmenar irregularitats, quan la sol·licitud de registre múltiple no s'ajuste als límits establits en l'apartat 1 de l'article 22.

b) Quan es produïska un canvi de titularitat que afecte part dels dissenys d'una sol·licitud o registre múltiple, segons el que preveu l'apartat 4 de l'article 22.

c) En el curs del procediment, quan així ho preveja expressament el reglament d'execució.

2. Les sol·licituds o registres divisionals conservaran la data de presentació de la sol·licitud inicial i el benefici del dret de prioritat, si n'hi ha.

3. La divisió estarà subjecta al pagament de la taxa corresponent.

Article 39. *Restabliment de drets.*

1. Al sol·licitant o al titular d'un registre de disseny, o a qualsevol altra part en un procediment que, inclús havent demostrat tota la diligència requerida per les circumstàncies, no haja pogut respectar un termini en algun dels procediments previstos en esta llei, li seran, prèvia petició, restablits els seus drets si l'omissió ha tingut com a conseqüència directa, en virtut de les disposicions d'esta llei o del seu reglament, la pèrdua d'un dret. En cas que el termini corresponga a la interposició d'un recurs, tindrà com a conseqüència la seua admissió a tràmit, excepte el que preveu l'apartat 5.

2. La petició haurà de presentar-se per escrit a partir del cessament de l'impediment, en la forma i termini que reglamentàriament s'establisquen. El tràmit incomplit haurà de realitzar-se en eixe termini. La petició només serà admissible durant un any a partir de l'expiració del termini no observat. Si s'ha deixat de presentar la sol·licitud de renovació, es deduirà del període d'un any el

termini suplementari de sis mesos a què es referix el segon incís de l'apartat 3 de l'article 44.

3. La petició haurà de motivar-se, indicant-se els fets i les justificacions que s'alleguen en el seu suport. Només es tindrà per presentada quan s'haja pagat la taxa de restabliment de drets.

4. Serà competent per a resoldre la petició l'òrgan que ho siga per a pronunciar-se sobre l'acte que no s'haja complit.

5. Les disposicions del present article no seran aplicables als terminis previstos en l'apartat 2 d'este article, als de reivindicació de prioritat previstos en els apartats 1 i 2 de l'article 24 i 1 de l'article 25, i al termini d'oposicions a la concessió establert en l'apartat 1 de l'article 33. Tampoc no seran aplicables estes disposicions respecte del termini d'interposició d'un recurs contra un acte declaratiu de drets.

6. El titular de la sol·licitud o del registre restablert en els seus drets no podrà invocar estos enfront d'un tercer que, de bona fe i en el període comprés entre la pèrdua del dret i la publicació de la menció de restabliment d'eixe dret, haja comercialitzat productes als quals s'incorpore o aplique un disseny comprés dins de l'àmbit de protecció del disseny registrat.

7. No serà procedent el restabliment del dret sobre la sol·licitud o sobre el disseny registrat quan, en el període comprés entre la pèrdua d'aquell i la presentació de la petició de restabliment, un tercer haja sol·licitat o registrat de bona fe un disseny incompatible amb el que és objecte dels drets a què es referix la petició de restabliment.

8. Contra la resolució que restablisca els seus drets al sol·licitant, que no posa fi a la via administrativa, podrà interposar, el tercer que pugua prevaldre's de les disposicions contingudes en els apartats 6 i 7, un recurs d'alçada, en els termes previstos en l'article 41 d'esta llei.

Article 40. *Suspensió de procediments.*

L'Oficina Espanyola de Patents i Marques podrà suspendre la tramitació d'un procediment quan així ho preveja esta llei i, en particular:

1. Quan una oposició es fonamente en l'apartat 2 paràgraf b), de l'article 33, i la sol·licitud anterior de registre de disseny estiga pendent de resolució. La suspensió tindrà efectes fins al moment que recaiga una resolució de la dita sol·licitud que pose fi a la via administrativa. No s'interromprà el procediment quan la sol·licitud anterior estiga subjecta a ajornament de la publicació.

2. A instància del titular que haja impugnat la validesa o la vigència del dret oponent, o reivindicat la seua titularitat, fins que recaiga sentència ferma, quan l'oposició es fonamente en algun dels motius previstos en els paràgrafs b), c) i d) de l'apartat 2 de l'article 33.

3. Quan se sol·licite la divisió d'un registre múltiple, pel temps necessari per a la resolució d'esta.

4. A sol·licitud conjunta de tots els interessats, sense que la suspensió pugua en este cas excedir de sis mesos.

5. A requeriment del jutge o tribunal competent, fins que este resolga deixar sense efecte la mesura de suspensió.

Article 41. *Revisió dels actes en via administrativa.*

1. Els actes i resolucions dictats pels òrgans de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques podran ser recorreguts de conformitat amb el que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

2. El recurs administratiu contra la concessió del registre del disseny només podrà referir-se a aquelles

qüestions que puguen ser resoltes per l'Administració durant el procediment de registre.

3. El recurs administratiu fundat en motius de denegació de registre no examinables d'ofici per l'Administració només podrà ser interposat pels qui hagen sigut part en un procediment d'oposició contra la concessió del registre basat en els dits motius, i es dirigirà contra l'acte resolutori de l'oposició plantejada. A este efecte podrà entendre's desestimada l'oposició si, transcorregut el termini per a resoldre-la i notificar-la, no ha recaigut una resolució expressa.

4. La interposició d'un recurs donarà lloc al pagament de la taxa de recurs. No es procedirà a la devolució de la taxa excepte quan el recurs siga totalment estimat a l'acollir-se raons jurídiques que, indugudament apreciades en la resolució, siguen imputables a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques. La devolució de la taxa haurà de ser sol·licitada a l'interposar-se el recurs i serà acordada en la resolució d'este.

5. Enfront de la resolució de concessió del registre d'un disseny o de l'acte resolutori d'una oposició, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques no podrà exercir d'ofici o a instància de part la potestat revisora prevista en l'article 102 de la Llei 30/1992 abans citada, si la nul·litat del disseny es funda en alguna de les causes previstes en l'article 65 d'esta llei. Les dites causes de nul·litat només es podran fer valdre davant dels tribunals.

6. Els actes i resolucions dictats, en virtut de les seues facultats, pels òrgans competents de les comunitats autònomes, podran ser recorreguts amb subjecció al que disposa la Llei 30/1992, així com en les normes orgàniques que regisquen per als respectius òrgans.

Article 42. *Arbitratge.*

1. Els interessats podran sotmetre a arbitratge les qüestions litigioses sorgides en ocasió del procediment d'oposició, de conformitat amb el que estableix este article. L'arbitratge només podrà referir-se als motius mencionats en els paràgrafs b), c) o d) de l'apartat 2 de l'article 33 d'esta llei. En cap cas l'arbitratge no podrà suposar modificacions del disseny que contravinguen les limitacions establides en l'apartat 2 de l'article 35 d'esta llei.

2. El conveni arbitral només serà vàlid si està subscrit, a més de pel titular del registre, pels titulars dels drets anteriors que hagen formulat l'oposició a què es referisca o, si és el cas, hagen interposat recurs contra l'acte resolutori d'esta.

3. El conveni arbitral haurà de ser notificat a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques pels interessats abans que guanye fermesa l'acte administratiu que haja posat terme al procediment d'oposició. Resolt el recurs d'alçada contra l'acte resolutori de l'oposició plantejada, quedarà expedida la via contenciosa administrativa, llevat que es faça valdre davant de l'oficina la firma del conveni arbitral.

4. Subscrit el conveni arbitral, i mentres subsistisca, no es podrà interposar cap recurs administratiu de caràcter ordinari, declarant-se la seua inadmissibilitat, o tenint-se per desistit si s'ha interposat amb anterioritat.

5. El laude arbitral ferm produirà efectes de cosa jutjada, d'acord amb el que estableix l'article 37 de la Llei 36/1988, de 5 de desembre, d'arbitratge, d'aplicació en tot el que no preveu el present article, i l'Oficina Espanyola de Patents i Marques procedirà a realitzar les actuacions necessàries per a la seua execució.

6. Hauran de comunicar-se a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques la presentació dels recursos que s'interposen enfront del laude arbitral. Una vegada que este siga ferm, es comunicarà fefaentment a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques a l'efecte del que preveu l'apartat anterior.

TÍTOL V

Duració i renovació

Article 43. *Duració de la protecció.*

El registre del disseny s'atorgarà per cinc anys comptats des de la data de presentació de la sol·licitud de registre, i podrà renovar-se per un o més períodes successius de cinc anys fins a un màxim de 25 anys comptats des de la dita data.

Article 44. *Renovació.*

1. La renovació s'acordarà a sol·licitud del titular del registre o del seu drethavent, que haurà d'acreditar esta qualitat en la forma que es dispose reglamentàriament, i haurà d'anar acompanyada del justificant de pagament de la taxa de renovació.

2. La sol·licitud de renovació es presentarà davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques o dels òrgans a què es referix l'article 20. Si la sol·licitud no és presentada davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, l'òrgan que la reba li la remetrà, junt amb la documentació que s'acompanye, en el termini de cinc dies.

3. La sol·licitud es presentarà, acompanyada del justificant del pagament de la taxa de renovació, dins dels sis mesos anteriors a la terminació del corresponent període de vigència. En cas de no fer-se així, podrà fer-se encara de manera vàlida en un termini de sis mesos des de la finalització d'este, amb l'obligació d'abonar, de manera simultània, un recàrrec del 25 per cent de la quota si l'ingrés té lloc durant els tres primers mesos, i d'un 50 per cent si s'efectua dins dels tres següents.

4. Si la taxa de renovació o, si és el cas, els recàrrecs, no són abonats en la seua totalitat, es concedirà la renovació per als dissenys la taxa de renovació dels quals, inclosos els recàrrecs, haja sigut totalment pagada. Si no hi ha indicació expressa del sol·licitant, les taxes s'aplicaran als dissenys seguint l'ordre en què apareguen en la sol·licitud de renovació o, si no és possible, en el Registre de Dissenys.

5. La renovació, que serà inscrita en el Registre de Dissenys i publicada en el «Boletín Oficial de la Propiedad Industrial», produirà efectes des de l'endemà de la data d'expiració del període de duració o de renovació anterior.

6. Si la renovació és denegada es reembossarà, a petició de l'interessat, el 75 per cent de la taxa de renovació pagada.

TÍTOL VI

Contingut de la protecció jurídica del disseny industrial

CAPÍTOL I

Contingut, extensió i límits de la protecció

Article 45. *Contingut del dret sobre el disseny registrat.*

El registre del disseny conferirà al seu titular el dret exclusiu a utilitzar-lo i a prohibir-ne la utilització per tercers sense el seu consentiment. A estos efectes s'entendrà per utilització la fabricació, l'oferta, la comercialització, la importació i exportació o l'ús d'un producte que incorpore el disseny, així com l'emmagatzemament del dit producte per a algun dels fins mencionats.

Article 46. *Producció d'efectes i protecció provisional.*

1. El dret conferit pel disseny registrat produïx els efectes des de la data de la seua publicació. No obstant,

la sol·licitud de registre del disseny conferix al seu titular una protecció provisional enfront de qui, inclús abans de la publicació del disseny registrat, se li haja notificat fefaentment la presentació de la sol·licitud i el contingut d'esta.

2. La protecció provisional conferix el dret a exigir una indemnització raonable de qualsevol tercer que, entre la data de presentació de la sol·licitud de registre i la data de publicació del disseny registrat, haja dut a terme una utilització del disseny que després d'eixe període quedaria prohibida.

3. S'entén que la sol·licitud de registre del disseny i el disseny registrat no han produït mai els efectes previstos en este títol quan la sol·licitud haja sigut retirada o denegada, o el registre del disseny haja sigut cancel·lat per estimació d'una oposició o d'un recurs.

4. La protecció provisional només podrà reclamar-se després de la publicació del registre del dibuix o model.

Article 47. *Abast de la protecció.*

1. La protecció conferida pel disseny registrat s'estendrà a qualsevol disseny que no produïska en l'usuari informat una impressió general diferent.

2. Per a determinar l'abast de la protecció es tindrà en compte el marge de llibertat de l'autor al realitzar el disseny.

Article 48. *Excepcions als drets conferits pel disseny registrat.*

Els drets conferits pel disseny registrat no s'estenen a:

- Els actes realitzats en un àmbit privat i amb fins no comercials.
- Els actes realitzats amb fins experimentals.
- Els actes de reproducció del disseny realitzats amb fins il·lustratius o docents, sempre que els dits actes no siguin contraris als usos comercials lleials, no perjudiquen indegudament l'explotació normal del disseny i es mencione la font d'estos.
- L'equipament i labors de reparació de barcos i aeronaus matriculats en un altre país quan entren temporalment a Espanya o la importació de peces de recanvi i accessoris destinats a la seua reparació.

Article 49. *Esgotament del dret.*

Els drets conferits pel disseny registrat no s'estenen als actes relatius a un producte que incorpore un disseny comprés en l'àmbit de protecció d'aquell quan el dit producte haja sigut posat en el comerç en l'Espai Econòmic Europeu pel titular del disseny registrat o amb el seu consentiment.

Article 50. *Drets derivats de la utilització anterior.*

1. El titular d'un disseny registrat no té dret a impedir que els qui amb anterioritat a la data de presentació o, si és el cas, de prioritat de la sol·licitud de registre, demostren que han començat a explotar de bona fe a Espanya un disseny que estiga comprés en l'àmbit de protecció del registrat i no siga còpia d'este, o que han efectuat preparatius seriosos i efectius per a això, prossequisquen o inicien la dita explotació en la mateixa forma i amb la mateixa finalitat per a la qual hagen començat a utilitzar-lo o realitzat els preparatius.

2. El dret basat en l'ús anterior no habilitarà a concedir llicències d'explotació sobre el disseny, i només podrà ser transferit amb l'empresa o secció de l'empresa en el marc de la qual s'haja iniciat l'explotació o realitzat els preparatius.

3. Els drets conferits pel disseny registrat no s'estenen als actes relatius al producte que incorpore un

disseny comprés dins de l'àmbit de protecció d'aquell quan el dit producte haja sigut lícitament comercialitzat en l'Espai Econòmic Europeu per la persona que gaudix del dret reconegut en este article.

Article 51. *Límits a l'exercici del dret.*

1. L'explotació del disseny registrat no podrà dur-se a terme de manera contrària a la llei, la moral, l'orde públic o la salut pública, i estarà supeditada, en tot cas, a les prohibicions o limitacions temporals o indefinides establides o que establisquen les disposicions legals.

2. El dret sobre el disseny registrat no podrà invocar-se per a eximir el seu titular de respondre enfront de les accions dirigides contra ell per violació d'altres drets de propietat intel·lectual o industrial que tinguen una data de prioritat anterior.

CAPÍTOL II

Accions per violació del disseny registrat

Article 52. *Possibilitat d'exercitar accions civils i penals.*

El titular dels drets reconeguts en esta llei podrà exercitar davant dels òrgans jurisdiccionals les accions civils o penals que corresponguen contra els qui lesionen el seu dret i exigir les mesures necessàries per a la seua salvaguarda.

Article 53. *Accions civils que pot exercitar el titular del disseny registrat.*

1. En especial, el titular del disseny registrat el dret del qual siga lesionat podrà reclamar en la via civil:

- a) La cessació dels actes que violen el seu dret.
- b) La indemnització dels danys i perjuís patits.
- c) L'adopció de les mesures necessàries per a evitar que prossegueisca l'activitat infractora i, en particular, que es retiren del mercat els productes en què s'haja materialitzat la violació del seu dret.
- d) La destrucció, o la cessió amb fins humanitaris si és possible, a elecció de l'actor i a costa del condemnat, dels productes a què es referix l'apartat anterior, llevat que la naturalesa del producte permeta impedir la continuació de l'activitat infractora eliminant el disseny sense afectar substancialment el producte o, a juí del tribunal, la destrucció o cessió dels productes infractors resulte una mesura clarament desproporcionada i hi haja altres alternatives menys oneroses per a evitar que prossegueisca o es reprenga la violació del dret del titular del disseny.
- e) Alternativament, l'entrega dels objectes a què es referix el paràgraf d) de l'apartat 1, a preu de cost i a compte de la seua corresponent indemnització de danys i perjuís, quan siga possible i esta mesura resulte proporcionada tenint en compte les circumstàncies de la infracció apreciades pel tribunal. Si el seu valor excedix de l'import de la indemnització concedida, el titular del disseny haurà de compensar l'altra part per l'excés.
- f) La publicació de la sentència a costa de l'infractor per mitjà d'anuncis i notificacions a les persones interessades.

2. El que disposa l'apartat anterior no s'aplicarà als objectes adquirits de bona fe per a ús personal.

Article 54. *Pressupostos de la indemnització de danys i perjuís.*

1. Els qui sense consentiment del titular del dret fabriquen o importen objectes que incorporen un disseny comprés dins de l'àmbit de protecció del registrat, així

com els responsables de la primera comercialització d'estos, estaran obligats, en tot cas, a respondre dels danys i perjuís causats.

2. Tots aquells que realitzen qualsevol altre acte d'explotació no autoritzada del disseny registrat només estaran obligats a indemnitzar dels danys i perjuís causats si han sigut advertits fefaentment pel titular d'este sobre la seua existència, convenientment identificat, i de la seua violació, amb el requeriment que cessen esta, o quan en la seua actuació hi haja hagut culpa o negligència.

Article 55. *Càlcul dels danys i perjuís i indemnitzacions coercitives.*

1. La indemnització de danys i perjuís comprendrà no sols les pèrdues patides, sinó també els guanys deixats d'obtindre pel titular del disseny registrat a causa de la violació del seu dret. El titular del disseny registrat també podrà exigir la indemnització del perjuí causat al prestigi del disseny per l'infractor a causa de la qualitat inferior dels productes il·lícitament comercialitzats, la realització defectuosa de les imitacions, o les condicions en què haja tingut lloc la seua comercialització.

2. Els guanys deixats d'obtindre es fixaran a elecció del perjudicat, d'acord amb un dels criteris següents:

a) Els beneficis que el titular hauria obtingut de l'explotació del disseny si no haguera tingut lloc la violació del seu dret.

b) Els beneficis obtinguts per l'infractor com a conseqüència de la violació del dret del titular del disseny registrat.

c) El preu que l'infractor hauria hagut de pagar al titular del disseny per la concessió d'una llicència que li haguera permés dur a terme l'explotació del disseny de conformitat amb el dret.

3. Per a la fixació de la indemnització es tindrà en compte especialment la importància econòmica del disseny i la seua incidència en la demanda del producte que l'incorpora, la seua notorietat i implantació en el mercat i el nombre i classes de llicències concedides en el moment en què va començar l'activitat infractora. En cas de dany al prestigi del disseny, caldrà ajustar-se, a més, a les circumstàncies de la infracció, gravetat de la lesió i grau de difusió en el mercat dels productes infractors.

4. A fi de fixar la quantia dels danys i perjuís patits, el titular del disseny podrà exigir, de conformitat amb el que preveu l'apartat 7 de l'article 256 i l'article 328 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, l'exhibició dels documents del presumpte responsable de la vulneració del dret que puguen servir per a aquella finalitat.

5. El titular del disseny registrat la violació del qual haja sigut declarada judicialment tindrà, en tot cas i sense necessitat de cap prova addicional, dret a percebre en concepte d'indemnització de danys i perjuís l'un per cent de la xifra de negocis realitzada per l'infractor amb els productes que incorporen el disseny protegit. El titular del disseny podrà exigir, a més, una indemnització major si prova que la infracció del seu dret li va ocasionar danys o perjuís superiors, d'acord amb el que disposen els articles anteriors.

6. Quan es condemne a la cessació dels actes de violació d'un disseny registrat, el tribunal fixarà una indemnització coercitiva de quantia determinada no infe-

rior a 600 euros per dia transcorregut fins que es produísca la cessació efectiva de la infracció. L'import d'esta indemnització i el dia a partir del qual sorgirà l'obligació d'indemnitzar es fixarà en execució de sentència.

Article 56. Limitacions a l'exercici de les accions.

El titular del disseny no podrà exercitar les accions establides en este títol enfront dels que utilitzen els objectes que hagen sigut introduïts en el comerç per persones que l'hagen indemnitzat en forma adequada dels danys i perjuís causats.

Article 57. Prescripció d'accions civils.

1. Les accions civils derivades de la violació del dret sobre el disseny registrat prescriuen als cinc anys comptats des del dia en què van poder exercitar-se.

2. La indemnització dels danys i perjuís només podrà exigir-se en relació amb els actes d'infracció realitzats durant els cinc anys anteriors a la data en què s'exercite la corresponent acció.

TÍTOL VII

La sol·licitud i el registre del disseny com a objecte de drets

CAPÍTOL I

Cotitularitat

Article 58. Règim de cotitularitat.

1. Quan la sol·licitud de registre o el disseny registrat pertanguen de manera proindivisa a diverses persones, la comunitat resultant es regirà per allò que s'haja acordat entre les parts, o en cas contrari pel que disposa este article, i en últim terme per les normes de dret comú sobre la comunitat de béns.

2. Cada un dels cotitulars per si mateix podrà:

a) Disposar de la part que li corresponga notificant-ho als altres comuners, que podran exercitar els drets de tanteig i retracte en el termini d'un mes a comptar des de la notificació en el cas del dret de tanteig, o des de la inscripció de la cessió en el registre de dissenys en el cas del dret de retracte.

b) Explotar per si mateix el disseny, prèvia notificació als altres cotitulars.

c) Realitzar els actes necessaris per a la conservació de la sol·licitud o del registre.

d) Exercitar accions civils o criminals contra els que infringisquen els drets derivats del disseny registrat, notificant-ho als altres cotitulars a fi que estos puguen sumar-se a l'acció i perquè contribuïsquen al pagament dels gastos produïts.

3. La concessió de llicències a tercers per a explotar el disseny requerirà l'acord de la majoria dels partícips en els termes previstos en l'article 398 del Codi Civil.

CAPÍTOL II

Transferències, llicències i gravàmens

Article 59. Principis generals.

1. Els drets derivats de la sol·licitud o del registre del disseny podran transmetre's, donar-se en garantia o ser objecte d'altres drets reals, llicències, opcions de compra, embargaments, altres negocis jurídics o mesu-

res que resulten del procediment d'execució. En cas que es constituísca una hipoteca mobiliària, esta es regirà per les seues disposicions específiques i s'inscriurà en la secció quarta del Registre de Béns Mobles amb notificació de la inscripció a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques per a la seua anotació en el Registre de Dissenys. A este efecte ambdós registres estaran coordinats per a comunicar-se telemàticament els gravàmens sobre dissenys que s'hi inscriuen o s'hi anoten.

2. Els actes jurídics previstos en l'apartat anterior, quan es realitzen «inter vivos» hauran de constar per escrit perquè siguen vàlids, i només podran oposar-se enfront de tercers de bona fe una vegada inscrits en el Registre de Dissenys.

3. Inscrit en el Registre de Dissenys algun dels drets o gravàmens previstos en l'apartat 1, no podrà inscriure-se'n cap altre d'igual o d'anterior data que resulte oposat o incompatible amb aquell. Si només s'ha anotat la sol·licitud d'inscripció, no podrà tampoc inscriure's cap altre dret o gravamen incompatible fins que es resolga aquella.

4. La sol·licitud d'inscripció que accedisca primerament a l'òrgan competent serà preferent sobre les que hi accedisquen amb posterioritat, realitzant-se les operacions registrals corresponents segons l'orde de presentació.

5. El Registre de Dissenys és públic. La publicitat es farà efectiva, amb el pagament previ de les taxes o preus públics corresponents, per mitjà de l'accés individualitzat a les bases de dades, subministrament de llistats informàtics, consulta autoritzada dels expedients, obtenció de còpies d'estos i certificats, i de manera gratuïta, de conformitat amb el que preveu la disposició adicional onze de la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de Marques.

Article 60. Llicències.

1. Tant el disseny sol·licitat com el registrat podran ser objecte de llicències, per a tot o part del territori espanyol, en la seua totalitat o en alguna de les facultats que integren el dret exclusiu, per a totes o part de les seues possibles aplicacions.

2. Les llicències podran ser exclusives o no exclusives. S'entendrà, excepte pacte en contra, que la llicència no és exclusiva, i que l'atorgant podrà concedir altres llicències i explotar per si mateix el disseny.

3. La llicència exclusiva impedeix l'atorgament d'altres llicències, i l'atorgant de la llicència només podrà explotar el disseny si en el contracte s'ha reservat expressament eixe dret.

4. Els drets conferits per disseny registrat podran ser exercitats enfront de qualsevol titular de la llicència que viole alguna de les limitacions establides en el contracte relatives a la duració, la forma del disseny, la modalitat d'explotació o la naturalesa i qualitat dels productes a què s'aplique el disseny.

5. Excepte pacte en contra, el titular d'una llicència tindrà dret a explotar el disseny durant tota la duració del registre, incloses les renovacions, en tot el territori espanyol i per a totes les seues aplicacions.

6. El titular d'una llicència no podrà cedir-la a tercers ni concedir sublllicències, llevat que s'haja convingut el contrari.

Article 61. Legitimació del titular de la llicència.

1. Llevat que el contracte de llicència dispose una altra cosa, el titular de la llicència només podrà exercitar en el seu propi nom les accions que es reconeixen al titular del disseny enfront de tercers amb autorització expressa del dit titular. No obstant, el titular d'una lli-

cència exclusiva podrà requerir fefaentment el titular del disseny perquè entaule l'acció judicial corresponent.

Si el titular del disseny es nega o no exercita l'oportuna acció dins del termini de tres mesos, podrà el titular de la llicència exclusiva entaular-la en el seu propi nom, acompanyant el requeriment efectuat. Amb anterioritat al transcurs del termini mencionat, el titular de la llicència podrà demanar al jutge l'adopció de mesures cautelars urgents quan justifique la necessitat d'estes per a evitar un dany important, amb presentació del referit requeriment.

2. Tant l'atorgant de la llicència com el titular de la llicència que exercite una acció en virtut del que disposa l'apartat anterior, hauran de notificar-se recíprocament esta circumstància. El titular del disseny podrà personar-se i intervinde en el procediment iniciat pel titular de la llicència.

Quan el titular del disseny exercite l'acció, el titular de la llicència també estarà facultat per a intervinde en el procediment a fi de reclamar la corresponent indemnització.

Article 62. *Responsabilitat del transmetent i de l'atorgant de la llicència.*

1. Qui transmeta a títol oneros els drets derivats de la sol·licitud o del registre del disseny o atorgue una llicència sobre estos respondrà, excepte pacte en contra, si posteriorment es declara que no en tenia la titularitat o les facultats necessàries per a la realització del negoci de què es tracte. Serà nul tot pacte d'exclusió o limitació de responsabilitat si el transmetent o atorgant ha actuat de mala fe.

2. Quan es cancelle el registre del disseny com a resultat d'una oposició, d'un recurs, o de l'exercici d'una acció de nul·litat, s'aplicarà el que disposa l'apartat 2 de l'article 68, llevat que s'haja pactat una responsabilitat major per al transmetent o l'atorgant.

3. Les accions a què es referixen els apartats anteriors prescriuran als sis mesos comptats des de la data de la resolució definitiva o de la sentència ferma que els servisca de fonament. S'aplicaran a estes les normes del Codi Civil sobre sanejament per evicció.

CAPÍTOL III

Sol·licitud i procediment d'inscripció de les modificacions de drets

Article 63. *Sol·licitud d'inscripció.*

1. La inscripció del canvi en la titularitat del registre de disseny haurà de sol·licitar-se per mitjà d'instància en la forma que s'establisca reglamentàriament. La sol·licitud d'inscripció donarà lloc al pagament de la taxa corresponent.

2. Si la transmissió de la titularitat resulta d'un contracte, la instància haurà d'expressar-ho. A elecció del sol·licitant s'haurà d'adjuntar a la instància algun dels documents següents:

a) Còpia autèntica del contracte, o bé còpia simple amb legitimació de firmes efectuada per notari o per una altra autoritat pública competent.

b) Extracte del contracte en què conste per testimoni notarial o d'una altra autoritat pública competent que l'extracte és conforme amb el contracte original.

c) Certificat o document de transferència firmat tant pel titular com pel nou propietari, ajustat al model que s'establisca reglamentàriament.

3. Si el canvi en la titularitat es produïx per una fusió, per imperatiu de la llei, per resolució administrativa

o per decisió judicial, haurà d'adjuntar-se a la instància testimoni emanat de l'autoritat pública que emeta el document, o bé còpia del document que prove el canvi, autenticada o legitimada per notari o per una altra autoritat pública competent. No obstant, per a la inscripció d'embaraments i per a la resta de mesures judicials bastarà l'oportú manament emés a l'efecte pel tribunal que les haja dictat.

4. Els apartats anteriors seran aplicables, en tot allò que no siga incompatible amb la seua pròpia naturalesa, a la inscripció dels altres actes o negocis jurídics previstos en l'apartat 1 de l'article 59, excepte la hipoteca mobiliària, que es regirà per les seues disposicions específiques, i la constitució d'altres drets reals o d'una opció de compra, per a la inscripció de la qual hauran d'adjuntar-se alguns dels documents públics previstos en els paràgrafs a) o b) de l'apartat 2 d'este article.

Article 64. *Procediment d'inscripció.*

1. La inscripció dels actes i negocis jurídics previstos en l'apartat 1 de l'article 59 podrà sol·licitar-se per qualsevol de les parts. La sol·licitud es presentarà, segons qui siga el sol·licitant, en l'òrgan que resulte competent d'acord amb el que preveu l'article 20.

2. Rebuda la sol·licitud d'inscripció, l'òrgan competent de la comunitat autònoma la numerarà i datarà en el moment de la seua recepció i, dins dels cinc dies següents, remetrà les seues dades a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, en la forma que reglamentàriament es determine.

3. L'òrgan competent de la comunitat autònoma examinarà si la sol·licitud presentada consta de:

a) Una instància de sol·licitud de conformitat amb el model oficial, que continga el número de la sol·licitud o de registre del disseny o dels dissenys afectats, i les dades d'identificació del titular del dret que es pretén inscriure.

b) El document acreditatiu de l'acte o negoci jurídic la inscripció del qual se sol·licita, de conformitat amb el que preveuen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 63.

c) El justificant d'abonament de la taxa corresponent.

4. Si la sol·licitud d'inscripció no complix les condicions previstes en l'apartat anterior, l'òrgan competent de la comunitat autònoma comunicarà les irregularitats observades al sol·licitant, tenint-se per desistida la sol·licitud si les irregularitats o defectes no són esmenats en el termini reglamentari. Si la sol·licitud no presenta irregularitats, o estes són esmenades, l'òrgan competent de la comunitat autònoma remetrà l'expedient a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, cosa que es notificarà al sol·licitant.

5. Rebuda la sol·licitud d'inscripció, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques examinarà la documentació presentada i qualificarà la legalitat, validesa i eficàcia dels actes que hagen d'inscriure's. Si s'observa algun defecte, es declararà en suspens la tramitació de la inscripció, notificant-ho a l'interessat perquè, en el termini d'un mes, esmene els defectes que s'hagen assenyalat. Transcorregut eixe termini es resoldrà la sol·licitud d'inscripció.

6. Quan l'Oficina Espanyola de Patents i Marques pugui dubtar raonablement de la veracitat de qualsevol indicació continguda en la sol·licitud d'inscripció o en els documents que l'acompanyen, podrà exigir al sol·licitant l'aportació de proves que acrediten la veracitat d'eixes indicacions.

7. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques resoldrà concedint o denegant, totalment o parcialment, la sol·li-

citad d'inscripció. En el cas de denegació s'indicaran succintament els motius d'esta. La resolució dictada es publicarà en el «Boletín Oficial de la Propiedad Industrial», amb les mencions que s'establisquen reglamentàriament.

TÍTOL VIII

Nul·litat i caducitat del disseny registrat

CAPÍTOL I

Nul·litat

Article 65. Causes de nul·litat.

1. El registre del disseny podrà declarar-se nul per mitjà de sentència ferma, procedint-se a la seua cancel·lació, quan incórrega en algun dels supòsits previstos en l'article 13 d'esta llei com a causes de denegació de registre.

2. L'acció de nul·litat podrà exercitar-se durant la vigència del registre i durant els cinc anys següents a la seua caducitat o extinció.

Article 66. Legitimació per a l'exercici de l'acció de nul·litat.

1. Podrà sol·licitar la declaració de nul·litat qualsevol persona física o jurídica, així com qualsevol agrupació constituïda legalment per a la representació dels interessos de fabricants, productors, prestadors de servicis, comerciants o consumidors que resulten afectats o ostenten un dret subjectiu o un interès legítim. No obstant, l'acció de nul·litat basada en els motius de denegació de registre previstos en els paràgrafs c), d), e), f) o g) de l'article 13 només podrà ser exercitada pels titulars dels drets en què es fonamente l'acció.

2. L'acció es dirigirà contra aquell que siga titular registral del disseny en el moment de la interposició de la demanda, i haurà de ser notificada a totes les persones titulars de drets inscrits sobre el disseny a fi que puguen personar-se i intervenir en el procediment.

3. Qualsevol persona legitimada segons l'apartat 1 que prove que el titular del disseny registrat ha exercitat enfront d'ella les accions derivades del disseny registrat podrà intervenir com a part en el procediment de nul·litat mentre no haja recaigut una resolució ferma i ho sol·licite abans que transcorreguen tres mesos des de la presentació de la demanda en contra d'ell. Igual dret tindrà el que demostre que el titular del disseny registrat l'ha requerit perquè cesse la seua activitat infractora i prove haver iniciat un procediment per a obtenir una declaració judicial negatòria de la infracció del dit disseny.

Article 67. Nul·litat parcial.

Quan la nul·litat, fundada en alguna de les causes previstes en els paràgrafs b), e), f) o g) de l'article 13, només afecte una part del disseny, podrà declarar-se la nul·litat parcial del registre pel que fa a la part afectada, sempre que la modificació no altere substancialment la identitat del disseny i este, després de la modificació, complisca els requisits de protecció establits en esta llei.

Article 68. Efectes de la declaració de nul·litat.

1. La declaració de nul·litat implica que el registre del disseny no va ser mai vàlid, considerant-se que ni el dit registre, ni la sol·licitud que el va originar han tingut

mai els efectes previstos en el capítol I del títol VI d'esta llei, en la mesura que haja sigut declarada la nul·litat.

2. Sense perjudi de la indemnització de danys i perjudis a què hi haja lloc quan el titular del disseny registrat haja actuat de mala fe, l'efecte retroactiu de la nul·litat no afectarà:

a) Les resolucions sobre violació del disseny registrat que hagen adquirit força de cosa jutjada i hagen sigut executades abans de la declaració de nul·litat.

b) Els contractes conclusos abans de la declaració de nul·litat, en la mesura que hagen sigut executats amb anterioritat a esta. No obstant, per raons d'equitat i en la mesura que ho justifiquen les circumstàncies, serà possible reclamar la restitució de les sumes pagades en virtut del contracte.

3. Una vegada siga ferma la sentència, la declaració de nul·litat del registre del disseny tindrà força de cosa jutjada enfront de tots.

Article 69. Anotacions registrals i comunicació de sentències.

1. Admesa a tràmit la demanda de nul·litat, el tribunal, a instància del demandant, emetrà un manament a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques perquè faça l'anotació preventiva de la demanda en el Registre de Dissenys.

2. La sentència ferma que declare la nul·litat del registre del disseny serà comunicada pel tribunal, d'ofici o a instància de part, a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques perquè procedisca, immediatament, a la cancel·lació de la inscripció i a la publicació d'esta en el «Boletín Oficial de la Propiedad Industrial».

Article 70. Extensió de la cosa jutjada.

No podrà demandar-se davant de la jurisdicció civil la nul·litat d'un registre de disseny invocant la mateixa causa de nul·litat que haja sigut ja objecte de pronunciament, quant al fons de la qüestió, en sentència dictada en la via contenciosa administrativa, entre les mateixes parts i sobre els mateixos fets invocats com a causa de nul·litat.

CAPÍTOL II

Caducitat

Article 71. Causes de caducitat.

1. Caducarà el registre del disseny, procedint-se a la seua cancel·lació:

a) Quan no haja sigut renovat al terme d'algun dels períodes quinquennals previstos en l'article 43 d'esta llei.

b) Quan haja sigut objecte de renúncia pel seu titular.

c) Quan el seu titular deixe de complir les condicions de legitimació establides en l'article 4 d'esta llei.

2. En els dos primers casos, la caducitat serà declarada per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, i en el tercer, pels tribunals.

Article 72. Efectes de la caducitat.

1. El registre caducat deixarà de produir efectes des del moment que es van produir els fets o omissions que van donar lloc a la caducitat, amb independència de la data en què s'haja realitzat la seua publicació en el «Boletín Oficial de la Propiedad Industrial». S'aplicarà

a l'efecte retroactiu de la declaració de caducitat el que preveu l'apartat 2 de l'article 68 d'esta llei.

2. A l'anotació preventiva de la demanda de caducitat i a la comunicació i efectes registrals de la sentència ferma que la declare, s'aplicarà el que disposa l'article 69 d'esta llei.

3. En els supòsits en què la caducitat haja sigut declarada per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, esta acordarà d'ofici la cancel·lació de la inscripció del registre i la seua publicació en el «Boletín Oficial de la Propiedad Industrial».

Article 73. *Caducitat per falta de renovació.*

1. Quan hi haja embargaments inscrits sobre un disseny registrat o una acció reivindicatòria en curs, i el seu titular no l'haja renovat, no caducarà el registre del disseny fins a l'alçament de l'embargament o fins a la desestimació definitiva de l'acció reivindicatòria, en cas que això succeisca abans de la finalització del període màxim de duració del registre previst en l'article 43. Si com a conseqüència d'estos procediments es produïx un canvi en la titularitat del disseny, el nou titular podrà renovar-lo en un termini de dos mesos a comptar des de la data en què la sentència sobre l'acció reivindicatòria haja guanyat ferma o des que l'autoritat o tribunal competent haja comunicat a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques l'adjudicació definitiva del disseny embargat, si això es produïx abans de la finalització del període màxim de duració del registre previst en l'article 43. Transcorregut este termini, el registre del disseny caducarà si no ha sigut renovat.

2. Tampoc caducarà el registre del disseny si el seu titular no l'ha renovat quan hi haja inscrita en el Registre de Dissenys una hipoteca mobiliària sobre aquell. El titular hipotecari podrà sol·licitar-ne la renovació en nom del seu propietari en el termini de dos mesos a comptar des de la finalització del termini de demora previst en l'apartat 3 de l'article 44 d'esta llei. El titular hipotecari també podrà abonar les taxes de renovació, sense recàrrecs, en el termini d'un mes des de la finalització del termini en què van haver de ser pagades pel propietari. La inactivitat del titular hipotecari en els terminis previstos determinarà la caducitat del registre de disseny.

Article 74. *Renúncia.*

1. El titular del registre podrà renunciar al disseny o als dissenys registrats. La renúncia dirigida a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques haurà de presentar-se per escrit, i només tindrà efectes enfront de tercers una vegada inscrita en el registre de dissenys.

2. No s'admetrà la renúncia del titular del disseny registrat sobre el qual hi haja drets reals, opcions de compra, embargaments o llicències inscrits en el Registre de Dissenys, sense que conste el consentiment dels titulars d'eixos drets. Tampoc no s'admetrà la renúncia si hi ha en curs una acció reivindicatòria sobre el disseny i no consta el consentiment del demandant.

TÍTOL IX

Registre internacional de dissenys

Article 75. *Règim general.*

El registre internacional de dissenys realitzat de conformitat amb l'Acord de l'Haia de 6 de novembre de 1925, sobre el depòsit internacional de dibuixos o models industrials, produirà els efectes previstos en el

text de l'Acta de revisió del dit conveni que estiga vigent a Espanya i siga aplicable al sol·licitant en el moment de presentar-se la sol·licitud de depòsit internacional.

Article 76. *Denegació i concessió de la protecció a Espanya.*

1. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques podrà denegar, en part o totalment, els efectes a Espanya del registre internacional d'aquells dissenys que, acollint-se a l'Acta de Ginebra de 2 de juliol de 1999, de l'Acord de l'Haia sobre el depòsit internacional de models i dibuixos industrials, estiguen sotmesos en alguna de les causes previstes en l'article 13 d'esta llei com a motius de denegació de registre.

2. La publicació del registre internacional per l'Oficina Internacional reemplaçarà la publicació del disseny prevista en els articles 31 i 32 d'esta llei. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques publicarà en el «Boletín Oficial de la Propiedad Industrial» una menció de la referida publicació de l'Oficina Internacional.

3. A l'efecte previst en l'apartat 1 d'este article, s'aplicarà al registre internacional de dissenys l'apartat 1 de l'article 29 pel que fa a l'examen d'ofici, i els articles 33, 34 i 35 relatius al procediment d'oposició. El termini per a presentar oposicions previst en l'article 33.1 es computarà des de la data en què en el «Boletín Oficial de la Propiedad Industrial» s'inserisca la menció de la publicació, per l'Oficina internacional, del registre internacional.

4. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques notificarà a l'Oficina Internacional, en la forma i termini establert en la mencionada Acta de Ginebra, els motius que justifiquen la denegació dels efectes del registre internacional a Espanya. El titular del registre internacional tindrà els mateixos drets i vies de recurs que el sol·licitant o titular d'un registre nacional.

5. La protecció conferida pel disseny registrat es reconeixerà al registre internacional des de la data de la seua publicació en la mesura que el dit registre no siga objecte de denegació de protecció a Espanya, de conformitat amb el que estableix la Mencionada Acta de Ginebra i el seu Reglament d'Execució.

Disposició addicional primera. *Jurisdicció i normes processals.*

Les normes contingudes en el títol XIII de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents, s'aplicaran quant a l'exercici d'accions derivades de la present llei i quant a l'adopció de mesures provisionals i cautelars, en tot allò que no siga incompatible amb el que preveu esta. En particular, no seran aplicables els articles 124 i 128 de la citada Llei de Patents; l'exigència de justificar l'explotació de l'objecte protegit per a sol·licitar l'adopció de mesures cautelars en els termes previstos en l'article 133 de la Llei de Patents, ni les normes contingudes en el capítol IV del dit títol XIII sobre conciliació en matèria d'invençions laborals.

Disposició addicional segona. *Aplicació de determinats preceptes de la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de Marques.*

Serán aplicables a la tramitació dels procediments en les distintes modalitats de la propietat industrial les disposicions contingudes en el capítol III del títol III de la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de Marques relatives a notificacions i consulta pública d'expedients.

Disposició addicional tercera. *Taxes.*

Les bases i tipus de gravamen de les taxes a què es referix l'apartat 4 de l'article 11 de la Llei 17/1975,

de 2 de maig, sobre creació de l'Organisme autònom Registre de la Propietat Industrial, seran, en matèria de dissenys, les previstes en l'annex d'esta llei. Les quanties que figuren en el dit annex es referixen a valors del 2003. Per a l'any 2004 experimentaran l'actualització que, si és el cas, establisca la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat per a les taxes en general.

Disposició addicional quarta. *Règim jurídic dels procediments.*

Els procediments administratius previstos en esta llei es regiran per la seua normativa específica i, en allò que esta no preveu, per les disposicions de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Disposició addicional quinta. *Terminis de resolució.*

1. Els terminis màxims per a dictar i notificar la resolució dels procediments regulats en esta llei es computaran des de la data de recepció en l'Oficina Espanyola de Patents i Marques de les respectives sol·licituds o escrits d'oposició, i seran els següents:

- a) Concessió de registre de dissenys: sis mesos si la sol·licitud no patix cap suspensió i 10 mesos en cas contrari.
- b) Oposicions: huit mesos.
- c) Renovació: tres mesos si no es produïx cap suspensió, i sis mesos en cas contrari.
- d) Inscripció de modificacions de drets i assentaments registrals: sis mesos si no concorre cap suspensió, i huit mesos si concorre esta circumstància.
- e) Restabliment de drets: sis mesos.
- f) Qualsevol altre procediment no subjecte a un termini específic de resolució: sis mesos.

2. No obstant, quan s'interrompa el procediment per concórrer algun dels supòsits previstos en els apartats 1, 2, 4 o 5 de l'article 40 d'esta llei, també quedarà interromput el termini de resolució fins que, segons el que disposen estos, finalitze el període de suspensió, o fins que el tribunal competent notifique el seu alçament.

Disposició addicional sexta. *Modificació de la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de Marques.*

1. L'apartat 4 de l'article 28 de la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de Marques, queda redactat com segueix:

«El conveni arbitral haurà de ser notificat a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques pels interessats una vegada finalitzat el procediment administratiu de registre de la marca i abans que guanye ferma l'acte administratiu que haja posat terme a este. Resolt el recurs d'alçada contra l'acte que concedisca o denegue el registre, quedarà expedida la via contenciosa administrativa, llevat que es faça valdre davant de l'oficina la firma d'un conveni arbitral.»

2. L'apartat 7 de l'article 28 de la Llei 17/2001, queda redactat com segueix:

«Haurà de comunicar-se a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques la presentació dels recursos que s'interposen enfront del laude arbitral. Una vegada siga ferm este, es comunicarà fefaentment a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques per a la seua execució.»

3. La disposició transitòria quinta de la Llei 17/2001, queda redactada com segueix:

«Les comunitats autònomes que estatutàriament tinguen atribuïda la competència per a l'execució de la legislació de propietat industrial, prèvia coordinació amb l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, publicaran en els seus respectius butlletins oficials la data a partir de la qual iniciarà el seu funcionament l'òrgan competent d'aquelles per a rebre i examinar les sol·licituds de conformitat amb allò que preveu esta llei. Fins a l'entrada en funcionament dels dits òrgans, les funcions registrals que estos tenen atribuïdes seran executades per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

Així mateix, i fins que els dits òrgans entren en funcionament, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques assignarà com a data de presentació a les sol·licituds que, si és el cas, s'hagen presentat davant de les Administracions de les citades comunitats autònomes, la que hagen fet constar estes últimes com a data de recepció de la documentació que continga els elements a què es referix l'article 13.»

4. L'enunciat de l'apartat 1.4 de la tarifa primera de l'annex queda redactat com segueix:

«1.4 Taxa de sol·licitud de resolució urgent: 45,39 euros.»

5. L'apartat 2.2 de la tarifa segona de l'annex queda redactat com segueix:

«Per la inscripció del canvi de nom del titular: per cada registre afectat, 14,12 euros, fins a un màxim de 2.404,05 euros.»

Disposició addicional setèima. *Certificats i còpies.*

L'Oficina Espanyola de Patents i Marques, amb el pagament previ de la taxa corresponent, autoritzarà l'obtenció de còpies i emetrà, si és el cas, certificats dels documents que figuren en els expedients de les diverses modalitats registrals d'acord amb el que preveuen les seues lleis respectives. Els certificats sol·licitats pels tribunals estaran exempts del pagament de taxa, però no així els que se sol·liciten per estos a petició de part litigant. No podran expedir-se certificats negatius.

Disposició addicional octava. *Disseny no registrat.*

L'Oficina Espanyola de Patents i Marques adoptarà les mesures necessàries per a la difusió i coneixement dels mitjans legals de protecció del disseny no registrat, reconeguda en el nostre país en virtut del règim comunitari previst en el Reglament (CE) 6/2002, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre del 2001, sobre els dibuixos i models comunitaris.

Disposició addicional novena. *Denominacions.*

Les referències als dibuixos i models industrials contingudes en els instruments internacionals vigents a Espanya, en la normativa comunitària i en altres disposicions de dret intern, s'entenen realitzades als dissenys definits en l'apartat 2 de l'article 1 d'esta llei.

Disposició addicional deu. *Compatibilitat de la protecció.*

La protecció que es reconeix en esta llei al disseny industrial serà independent, acumulable i compatible amb la que puga derivar-se de la propietat intel·lectual quan el disseny de què es tracte presente en si mateix

el grau de creativitat i d'originalitat necessari per a ser protegit com a obra artística segons les normes que regulen la propietat intel·lectual.

Disposició addicional onze. *Modificació de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents.*

1. L'apartat 2 de l'article 39 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents queda redactat de la manera següent:

«Dins dels tres mesos següents a la publicació de l'Informe sobre l'estat de la tècnica, el sol·licitant podrà demanar que es procedisca a examinar la suficiència de la descripció, la novetat i l'activitat inventiva objecte de la sol·licitud de patent. La petició d'examen previ només es considerarà vàlidament formulada després del pagament de la taxa d'examen, serà irrevocable i es publicarà en el «Boletín Oficial de la Propiedad Industrial.»»

2. S'introdueixen les següents modificacions en l'annex a la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents:

1a. Se suprimeix de l'enunciat final de l'apartat «1.1. Sol·licituds» corresponent a la tarifa primera el fet imposable següent: «per la tramitació de sol·licituds en general relatives a invencions que no tinguin assenyalada una taxa especial dins dels supòsits establits en la Llei...» i en el seu lloc s'afigen a la dita tarifa primera, apartat 1.1, els següents fets imposables:

«Per la presentació d'un recurs o sol·licitud de revisió: 90,79 euros.

Per sol·licitud de resolució urgent d'un expedient: 45,39 euros»

2a. S'afig a la tarifa segona «Manteniment i transmissió de drets» un apartat 2.5 amb el text següent:

«2.5 Per la inscripció de canvi de nom del titular: per cada registre afectat, 14,12 euros, fins a un màxim de 2.404,05 euros.»

Disposició addicional dotze. *Preus públics.*

Tindran la consideració de preus públics:

a) La reproducció de documents integrats en fons documentals.

b) Les recerques retrospectives i la difusió selectiva de dades integrades en bases de dades, realitzades per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

c) La prestació de servicis documentals per a informació tecnològica.

Disposició addicional tretze. *Publicitat de resolucions i consulta pública d'expedients a través de mitjans telemàtics.*

Una vegada publicada la sol·licitud, podran ser consultats tots els documents que integren els expedients de les distintes modalitats de propietat industrial, prèvia petició i sense necessitat de consentiment dels sol·licitants o concessionaris d'estos o de les altres parts que hi compareguen o hi intervinguen. Esta consulta pública podrà efectuar-se presencialment o a través de mitjans telemàtics i amb subjecció a les limitacions legals o reglamentàries establides en la legislació vigent sobre propietat industrial.

Així mateix, l'OEPM podrà posar a disposició pública, presencialment o a través de xàrcies de comunicació

telemàtica, els textos de les resolucions dels expedients i recursos administratius referits a les distintes modalitats de propietat industrial.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori dels procediments.*

Els procediments de registre de models i dibuixos industrials i artístics iniciats abans de l'entrada en vigor d'esta llei seran tramitats i resolts de conformitat amb la normativa legal vigent en el moment de la presentació de les corresponents sol·licituds.

Els procediments iniciats després de l'entrada en vigor general de la present llei es regiran pel que disposa esta. No obstant, les sol·licituds de registre o de modificacions de drets presentades abans que s'apliquen el títol IV i el capítol III del títol VII d'esta llei, segons el que disposa la disposició final tercera, es tramitaran, excepte les excepcions previstes en esta última, segons les normes de procediment aplicables sota la vigència de l'Estatut de la Propietat Industrial.

Disposició transitòria segona. *Normativa aplicable als models i dibuixos industrials i models artístics d'aplicació industrial concedits de conformitat amb la legislació anterior.*

Els models i dibuixos industrials i artístics concedits de conformitat amb l'Estatut de la Propietat Industrial es regiran per les normes del dit estatut. No obstant això, s'aplicaran als dibuixos i models industrials les disposicions d'esta llei que s'enuncien a continuació:

a) Del títol VI «Contingut de la Protecció Jurídica del Disseny Industrial»: els articles 48, 49, 51 del capítol I, i el capítol II, articles 52 a 57, inclusivament.

b) El títol VII «El disseny com a objecte del dret de propietat».

c) Del títol VIII «Nullitat i caducitat del disseny registrat» els articles 68, 69 i 70 del capítol I i els articles 72 i 74 del capítol II.

Disposició transitòria tercera. *Dissenys de components de productes complexos.*

1. La protecció dels dissenys de components de productes complexos es regirà per allò que disposa esta llei. No obstant, i mentres no s'incorporen a l'ordenament intern espanyol les modificacions de la Directiva 98/71/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 1998, sobre protecció jurídica dels dibuixos i models, que s'adopten en compliment del que preveu l'article 14 d'esta, els drets conferits pel disseny registrat no podran ser exercitats per a impedir la utilització de dissenys de components d'un producte complex, sempre que:

a) El producte a què s'haja incorporat el disseny siga un component d'un producte complex de l'aparença del qual depenga el disseny protegit.

b) L'objecte d'esta utilització siga permetre la reparació del producte complex per a restituir la seua aparença original.

2. Es considerarà utilització del disseny a estos efectes la realització de qualsevol dels actes enumerats en l'article 45 d'esta llei.

Disposició transitòria quarta. *Renovació.*

La renovació dels dissenys concedits segons la legislació anterior es regirà pel que disposa aquella. No obstant, se li aplicarà l'article 44 d'esta llei.

Disposició transitòria cinquena. *Inici de les activitats registrals dels òrgans competents de les comunitats autònomes.*

Les comunitats autònomes que estatutàriament tinguin atribuïda la competència per a l'execució en matè-

ria de propietat industrial, prèvia coordinació amb l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, publicaran en els seus respectius butlletins oficials la data a partir de la qual iniciarà el seu funcionament l'òrgan competent d'aquelles per a rebre i examinar les sol·licituds de conformitat amb allò que preveu esta llei. Fins a l'entrada en funcionament dels dits òrgans, les funcions registrals que estos tenen atribuïdes seran executades per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

Així mateix, i fins a l'entrada en funcionament dels dits òrgans, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques assignarà com a data de presentació a les sol·licituds que si és el cas s'hagen presentat davant de les Administracions de les ciutades comunitàries autònomes, la que s'haja fet constar per estes últimes com a data de recepció de la documentació que continga els elements a què es referix l'apartat 1 de l'article 23.

Disposició transitòria sexta. Producció d'efectes durant el període transitori.

Fins que, de conformitat amb la disposició final tercera, entre en vigor el procediment de concessió regulat en el títol IV d'esta llei, el dret conferit pel disseny registrat produirà els efectes previstos en l'article 45 des de la data en què es publique la menció de la seua concessió, gaudint, fins que esta circumstància es produïska, de la protecció provisional prevista en l'apartat 2 de l'article 46 d'esta llei.

Disposició transitòria setètima. Taxa per prestació de servicis i activitats.

La taxa per prestació de servicis i activitats de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, regulada en els articles 26 al 32, ambdós inclosos, de la Llei 25/1998, de 13 de juliol, de modificació del règim legal de les Taxes Estatals i Locals de reordenació de les prestacions patrimonials de caràcter públic, continuarà sent exigible mentre operen les previsions normatives previstes en la disposició adicional dotze d'esta llei.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queden derogades les disposicions següents:

a) De l'Estatut de la Propietat Industrial, aprovat per Reial Decret Llei de 26 de juliol de 1929, text refós aprovat per Reial Orde de 30 d'abril de 1930, i ratificat amb força de llei per la de 16 de setembre de 1931, els títols I, IV, VIII i el capítol II del títol XI.

b) De la Llei 17/1975, de 2 de maig, sobre Creació de l'Organisme autònom «Registre de la Propietat Industrial», l'apartat 4 de l'article 11, tot el que afecta models i dibuixos industrials i artístics.

c) Les normes del mateix rang o d'un rang inferior, en allò que contradiguen o s'oposen al que disposa esta llei.

d) Es deroguen els articles 26 al 32, ambdós inclosos, de la Llei 25/1998, de 13 de juliol, de modificació del règim legal de les Taxes Estatals i Locals de reordenació de les prestacions patrimonials de caràcter públic, sense perjuí del que disposa la disposició transitòria setètima.

Disposició final primera. Títol competencial.

Esta llei es dicta a l'empara de la competència estatal prevista per l'article 149.1.9a de la Constitució, en matèria de legislació sobre propietat industrial.

Disposició final segona. Desplegament de la llei.

S'autoritza el Consell de Ministres a dictar les disposicions necessàries per al desplegament i aplicació d'esta llei en el termini màxim d'un any.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado», excepte el títol IV, el capítol III del títol VII, i la disposició adicional quinta, que ho faran a l'any de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado». L'excepció referida al títol IV no afectarà, no obstant, l'article 33, pel que fa als motius d'oposició i legitimació per a oposar-se, a l'apartat 2 de l'article 35 i a l'article 41 sobre revisió dels actes en via administrativa.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que guarden i facen guardar esta llei.

Madrid, 7 de juliol del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX

Les taxes previstes en la disposició adicional tercera seran les següents:

Tarifa primera. Adquisició, defensa i manteniment de drets.

1.1 Taxa de sol·licitud de registre: 80,67 euros.

Pels dissenys addicionals inclosos en la mateixa sol·licitud de registre a partir del desé:

D'11 a 20 dissenys: 64,54 euros.

De 21 a 30 dissenys: 51,63 euros.

De 31 a 40 dissenys: 41,31 euros.

De 41 a 50 dissenys: 33,06 euros.

1.2 Taxa de divisió de registre:

Per cada sol·licitud o registre divisional resultant: 52,11 euros.

1.3 Taxa de restabliment de drets: 90,79 euros.

1.4 Per sol·licitud d'un disseny comunitari o d'un registre internacional per mediació de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques: 24,04 euros.

1.5 Per cada prioritat estrangera o d'exposició reivindicada: 7,20 euros.

1.6 Modificacions de la sol·licitud o del disseny autoritzades per la llei: 21,98 euros.

1.7 Oposicions: per formulació d'oposició: 39,33 euros.

1.8 Taxa de renovació del registre: 91,68 euros.

Pels dissenys addicionals inclosos en la mateixa sol·licitud de renovació a partir del desé:

D'11 a 20 dissenys: 73,35 euros.

De 21 a 30 dissenys: 58,67 euros.

De 31 a 40 dissenys: 46,93 euros.

De 41 a 50 dissenys: 37,55 euros.

1.9 Demores: per demores en els pagaments de les taxes de renovació i quinquennis successius (règim transitori), els recàrrecs seran del 25 per cent, dins dels tres primers mesos, i del 50 per cent dins dels tres següents, fins al màxim de sis mesos de demora.

1.10 Recursos i revisió d'actes administratius: per la presentació d'un recurs o sol·licitud de revisió: 90,79 euros.

1.11 Taxes de manteniment i renovació de models i dibuixos industrials i models i dibuixos artístics concedits sota la vigència de l'Estatut de la Propietat Industrial:

a) Taxa de títol i títol de renovació: 16,86 euros.

b) Primer quinquenni: 18,42 euros.

- c) Taxa de sol·licitud de renovació: 45,39 euros.
- d) Quinquennis successius: 70,93 euros.

Tarifa segona. Cessió de drets, llicències i altres modificacions.

2.1 Per la inscripció o cancel·lació de canvis de titularitat, llicències, drets reals, opcions de compra o altres traves o mesures cautelars o d'execució: per cada registre afectat: 28,80 euros (fins a un màxim de 6.010,12 euros).

2.2 Per la inscripció del canvi de nom del titular: per cada registre afectat: 14,40 euros (fins a un màxim de 2.404,05 euros).

Tarifa tercera. Altres servicis.

3.1 Certificats: 14,56 euros.

3.2 Consulta i vista d'un expedient: 3,07 euros.

3.3 Còpia dels documents que figuren en un expedient: 9,81 euros (més un suplement per cada pàgina que excedisca de 10 de 0,98 euros).

Tarifa quarta. Publicacions.

4.1 Per la publicació en el «Boletín Oficial de la Propiedad Industrial», a sol·licitud del recurrent, de l'anunci de la interposició d'un recurs contenciós administratiu en matèria de disseny: 122,60 euros.

4.2 Per la publicació en el «Boletín Oficial de la Propiedad Industrial», a instància de part, de la decisió sobre un recurs contenciós administratiu en matèria de disseny: 122,60 euros.

13616 LLEI 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aèria. («BOE» 162, de 8-7-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El progrés de l'aviació civil constituïx sens dubte un factor essencial en el desenvolupament de les societats contemporànies. A més de la importància que la indústria aeronàutica ha adquirit en les economies nacionals, el transport aeri ocupa un lloc central en la internacionalització de les relacions econòmiques i socials i en els intercanvis econòmics, científics i culturals.

En el nostre ordenament jurídic, la regulació legal de les activitats aeronàutiques arranxa de la Llei de Bases de 27 de desembre de 1947, posteriorment desplegada per la Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre Navegació Aèria que des de llavors constituïx la norma fonamental per la qual s'ha regit l'aviació civil. Esta norma, completada amb els desplegaments reglamentaris propis de cada moment, ha demostrat fins ara una notable vitalitat i una gran capacitat d'adaptació per a donar resposta als objectius i necessitats de l'aviació civil des de la data de la seua promulgació i ha permés, entre altres qüestions, el creixement del trànsit, la liberalització del transport i la internacionalització de l'àmbit d'actuació dels operadors aeris.

Els desafiaments que la seguretat aèria planteja han conduït durant els últims anys, no obstant, a comple-

mentar la nostra legislació aeronàutica general amb l'adopció de noves normes derivades de les més recents prescripcions i recomanacions de l'Organització d'Aviació Civil Internacional i de les disposicions d'execució necessàries per a l'aplicació de les normes comunitàries, i a adoptar com a regles de Dret intern els codis i decisions més rellevants acordats per Eurocontrol i per les Autoritats Aeronàutiques Conjunes, organisme associat a la Conferència Europea d'Aviació Civil.

La plena eficàcia d'estes normes requereix que l'Autoritat aeronàutica nacional en l'àmbit civil dispose dels instruments jurídics i organitzatius necessaris per a assegurar la seua aplicació i l'adequació permanent dels seus mètodes d'actuació a les disposicions i recomanacions internacionals, tot això al servici de la seguretat en el transport i en la navegació aèria i en els sistemes i instal·lacions aeroportuaris.

El reforçament de les potestats públiques d'intervenció sobre el trànsit i el transport aeris que esta llei du a terme obeïx igualment a un altre tipus de consideracions. En primer lloc, la constatació que l'establiment d'un mercat progressivament obert a la competència entre diferents companyies aèries com l'actual exigix l'adaptació de l'autoritat aeronàutica civil, que ha d'assumir la funció d'òrgan regulador i vetlar per la lliure competència entre estes, l'accés dels operadors i dels usuaris als servicis aeronàutics i l'orde i la seguretat generals del transport aeri.

La creixent complexitat de les activitats relacionades amb l'aviació civil que el desenvolupament tecnològic comporta, en segon terme, ha de traduir-se en la potenciació de les funcions de supervisió de l'òrgan regulador sobre els processos de fabricació, manteniment i explotació de les aeronaus i productes aeronàutics i sobre la prestació dels servicis aeroportuaris i de navegació aèria, així com en l'establiment de regles que ordenen les activitats de les professions i organitzacions aeronàutiques i l'adopció de mesures que garantisquen la seguretat i l'ús dels servicis de transport aeri per determinades categories d'usuaris especialment vulnerables, com les persones amb discapacitat o d'edat avançada.

Esta llei dóna resposta als problemes enunciats i coincideix amb la Resolució número 14.4, aprovada pel Ple del Congrés dels Diputats amb motiu del debat sobre l'estat de la Nació realitzat els dies 26 i 27 de juny del 2001, que va instar el Govern a complementar la Llei 48/1960 amb una norma legal que regule les potestats públiques d'ordenació i supervisió de l'aviació civil, determine els seus fins i dote l'autoritat aeronàutica amb els mitjans necessaris per a assegurar la regularitat dels servicis aeronàutics i l'orde i la seguretat del transport aeri.

II

El títol I de la Llei distribuïx entre els òrgans de l'Administració General de l'Estat, de forma completa i sistemàtica, les competències que, en matèria d'aeroports d'interés general, control de l'espai aeri, trànsit i transport aeri, servicis meteorològic i matriculació d'aeronaus l'article 149.1.20a de la Constitució encomana amb caràcter exclusiu a l'Estat. Esta nova assignació de funcions permet avançar en la situació creada per la promulgació del Reial Decret Llei 12/1978, de 27 d'abril, sobre fixació i delimitació de facultats entre els Ministeris de Defensa i de Transports i Comunicacions en matèria d'aviació, conforme al qual este últim departament va assumir, sense una prèvia redefinició de les seues funcions, l'exercici de les competències de la Subsecretaria d'Aviació Civil, inicialment dependent del Ministeri de l'Aire, i, per delegació del Ministeri de Defensa, el control de la circulació aèria general.